Fourteenth International Anthology On Paradoxism

Florentin Smarandache (editor)

Fourteenth International Anthology on Paradoxism

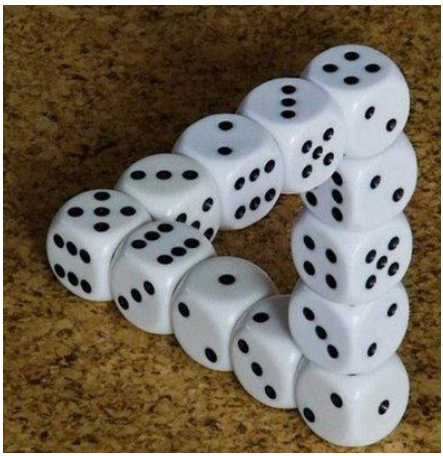

The Educational Publisher
Zip Publishing
1313 Chesapeake Ave.
Columbus, Ohio 43212, USA
Email: info@edupublisher.com

Florentin Smarandache (editor)

Fourteenth International Anthology on Paradoxism

The Educational Publisher
Columbus, 2018

Recenzenți:
Prof. Janet Nica, writer, Ostroveni, Romania
Eng. Andrusa Vatuiu, writer, Orsova, Romania

ISBN 978-1-59973-549-8

Contents

Gheorghe Săvoiu (Romania)

Obsesia Paradoxismului 9

Andrei Pogány (Romania)

Aspecte ale curentului literar paradoxism în poemele lui Mihai Eminescu 12

Andrușa R. Vătuiu (Romania)

Paradoxuri școlare 18

Ion Segărceanu (Canada)

Trei puncte 23

B. Venkateswara Rao (India)

German Paradoxist Distiches 24

Adrian Botez (Romania)

Paradoxism destinal de limită 31

Făt-Frumos din Făt-Urât 33

Diagnostic și tratament 33

Ipocrizie 34

Abuzări și dezabuzări 34

Gh. Niculescu-Uricani (Romania)

Neîntâmplări pasibile a fi imposibile 36

Vox paradox 37

Ningea cu ciori 38
Viitorul trecut 39
Ploaie 39
Elena Trifan (Romania)
Contradicţii 40
Antinomy 40
Internet Folklore / Folclor internetist
Paradoxist Math 42
Nicolae Rusu (Moldova)
Парадоксы духа 47
Oraţie de ursitoare 52
Panait Popescu (Romania)
Evoluţie cosinusoidală 54
Nefericire cotangentică 55
Metanimicurile 57
Ioan Crăciun Petrişan (Romania)
Epigrame paradoxiste 64
Ion Părăianu (Romania)
Epigrame 67
Vasile Ponea (Romania)
Cuvinte în tangaj 68

Elena Agiu-Neacșu (Romania)

Paradoxisme 71

Constantin Manea (Romania)

Culegere de paradoxisme 74

Tudor Mihălcescu (Romania)

Revoluție și involuție 85

Florina Camelita (Romania)

Rugăciune 86

Internet Folklore / Folclor internetist

Răzbunarea inginerilor 87

Janet Nică (Romania)

Revoluție etern revoltată (eseu despre Florentin Smarandache) 91

Florentin Smarandache (USA)

Frozen fire 94

Feu glacé 94

Foc înghețat 94

얼어붙은 불 95

Paradoxist Microscopic World 95

Mesaje

Emil Banciu (Germany) 96
Connor Wood (USA) 97
D. F. Samarescu (Germany) 101
Liviu-Florian Jianu (Romania) 101

Paradoxism avant la lettre

Păstorel Teodoreanu (1894 - 1964, Romania)
Epigrame 103

Internet Folklore / Folclor internetist

Interpretări paradoxiste ale unor proverbe 104
Examenul cel mai ușor din lume 106
Umor paradoxist 107
Miracole paradoxizate 109
Legi, reguli și alte capcane paradoxiste 111
Paradoxisme clasice 113
Paradoxisme medicale 116
Paradoxismul religiei 119
Humans and more (than) humans – Paradoxist Settings 120

Gheorghe Săvoiu (Romania)

Obsesia Paradoxismului

> Socrate la sfârșitul vieții remarca practic cât de *prost* a devenit pe parcursul unei întregi vieți înțelegând cât de mult nu știe: *Singurul lucru cert este că știu că nu știu* (și ar trebui adăugat că *nu știu din ce în ce mai mult pe măsura ce cred că știu*).

⁂

Mit

Înțelegem cum funcționează lumea pe baza statisticilor și a faptelor colectate în urma a numeroase exemple sau altfel spus gândim și înțelegem pur statistic. Vârsta e o frecvență sau o variantă numerică edificatoare asupra modului în care credem că înțelegem pe celălalt (și vârsta lui și a noastră).

Adevăr

La fel ca majoritatea oamenilor, decidem probabilitatea ca un eveniment viitor să aibă loc în funcție de cât de ușor ni-l putem imagina, iar dacă am fost bombardați cu știri și statistici sau mintea ne-a fost umplută cu temeri sau indecizii, aceste imagini vor eclipsa alte informații noi care ne-ar putea contrazice total crezurile (până și propria vârstă este doar o statistică demografică și nu reflexul unei realități complet informate).

Concluzie paradoxală

Nu știm de fapt ce vârstă avem niciodată! Singura certitudine este că acumulăm informații și nu ani! Vârsta ar trebui să devină un concept informațional măsurat prin energie informațională.

⁂

Mit

Dacă ne aflăm într-o situație neplăcută (anticipată statistic ca atare), vom face tot ce ne stă în putință să scăpăm.

Adevăr

Dacă avem senzația că nu controlăm propriul destin (indeterminism total), renunțăm și acceptăm situația statistică în care ne aflăm (cu alte cuvinte, trăim în realitatea incertitudinii și nu pur probabilistic sau statistic ori informațional).

Nu trăim decât foarte rar și niciodată atunci când suntem deplin informați în realitatea înconjurătoare, respectiv nu trăim decât numai atunci când nu deținem informații despre realitatea momentului (deși preferăm viața trăită statistic de alții, ea nu este viața noastră și dacă urmăm informația, atunci imităm și nu trăim).

Concluzie paradoxală

Noroc ca nu suntem statistic deplin informați niciodată și mai avem o șansă să ne trăim totuși propria viață (cu cât suntem mai săraci informațional sau în duh statistic atunci s-ar putea să trăim o viață unică și să fim fericiți, fără să luăm decizii luate deja statistic de alții). Asta este o

constatare înscrisă în Biblie de mult timp și astfel poate fi decodificată destul de clar...

⁂

Mit

Atunci când un individ are o problemă, oamenii din jurul acestuia se grăbesc să îl ajute (masa critică a lor declanșează statistic aceasta atitudine). În concluzie, ar trebui ca responsabilitatea să se declanșeze statistic la un anumit prag.

Adevăr

Cu cât sunt mai mulți martori la un moment dificil al unei persoane, cu atât este mai puțin probabil ca vreunul dintre ei să ajute (statistic s-a depășit foarte repede momentul formarii unei mase critice și toți se dispersează liniștiți).

Concluzie paradoxală

Responsabilitatea are o componentă individuală esențială și nicidecum una de grup dominantă. Grupul extins devine iresponsabil chiar atunci când este alcătuit din indivizi responsabili... Asta este o constatare la fel de tristă pe cât este de adevarată!

Andrei Pogány (Romania)

Aspecte ale curentului literar paradoxism în poemele lui Mihai Eminescu

La volumul „Estetica paradoxismului", ediția a II-a revăzută și adăugită, a lui Titu Popescu, tipărită la Editura Offsetcolor din Râmnicu Vâlcea, în 2001, Florin Vasiliu apreciază, și-l citez: „Titu Popescu a elaborat un studiu de 140 de pagini de un nivel de care nu s-a bucurat nici Eminescu, nici Arghezi la începuturile lor". Desigur, în secolul XIX-lea, perioada cât a trăit Eminescu, scriitori nu au conceput vreo operă în curentul paradoxist. Acest curent atunci nici nu era cunoscut.

În prezenta lucrare, doresc să arăt că Eminescu nu este numai romantic, dar a prezentat și aspecte ale curentului literar paradoxist în opera sa. În prealabil, să vedem: **ce este paradoxismul?**

Cuvântul *paradox* este greu de localizat într-o categorie semantică distinctă, datorită mulțimii direcțiilor în care o anumită afirmație sau set de afirmații, sunt sau se pot considera paradoxuri. Compact spus „paradox" ar fi acea afirmație care odată finalizată duce la contrariul ei, adică „una spui și alta se înțelege", iar la limită se înțelege sau rezultă logic, contrariul a ceea ce ai afirmat.

Cuvântul paradox, de origine greacă, e compus din: 1) prefixul *para* - contra, împotriva (paratrăznet, parapluie, paravan) și 2) *doxa* - opinie, judecată.

Cel care e fondatorul curentului de avangardă numit paradoxism, încă din 1980, este artistul și omul de știință Florentin Smarandache, matematician, fizician, filozof, poet, prozator și dramaturg. Este originar din Bălcești, județul Vâlcea, iar acum este profesor universitar la Facultatea de Științe din Universitatea New-Mexico - Gallup, statul New-Mexico din S.U.A. A fost numit „cel mai paradoxist scriitor al lumii".

Alt autor paradoxist e Vătuiu Roauă Ion Andrușa, inginer absolvent al Universității Politehnica Timișoara și al Academiei Române de Management din București. S-a născut la Drobeta Turnu-Severin și locuiește la Orșova. Este și redactor șef la Revista *Tribuna seniorilor orșoveni*. Din mâna lui a apărut în 2015 cartea „Rătăcit printre paradoxuri", iar în 2016 a urmat volumul „Paradoxismul civic".

La fel și poetul Stejărel Ionescu, în volumul său „Poemul meu neterminat din jilțul poeziei", apărut la Editura Măiastră din Târgu-Jiu în 2016, prezintă unele poeme în noul mod de exprimare, în cel al paradoxismului.

În cele ce urmează, exemplific câteva aspecte de paradoxism din opera poetică a „Luceafărului poeziei românești".

În *Epigonii*, poetul filozofează în felul următor:

Moartea succede vieții, viața succede la moarte,
Alt sens n-are lumea asta, n-are alt scop, altă soarte;

În *Mortua est!* se poate conchide o influență din ”Hamlet”-ul lui Shakespeare:

O, moartea e-un chaos, o mare de stele,
Când viața-i o baltă de vise rebele;
O, moartea-i un secol cu sori înflorit,
Când viața-i un basmu pustiu și urât. –

Ș-apoi... cine știe de este mai bine
A fi sau a nu fi.. dar știe oricine
Că ceea ce nu e, nu simte dureri
Și multe dureri-s, puține plăceri.

În ultima strofă a marelui și celebrului poem *Împărat și proletar* cuprinde o meditație schopenhauerianã, căutarea adevărului absolut prin filozofie:

Că vis al morții-eterne e viața lumii-ntregi !

În *Foaie veștedă - după N. Lenau* - poetul exprimă:

Numai vestea blând-a morții,
Foaie tristă le-am adaos:
Moartea vindecă orice rană
Dând la patime repaus,

adică altfel spus ce zice preotul la o înmormântare că defunctul va pleca acolo - unde nu e durere, nici întristare.

După cosmogonia preluată din filozofia indiană veche, citită din Reg-Veda, în traducerea germană când era încă student la Berlin, a conceput *Scrisoarea I-a*, în care poetul prezintă sublim cum era universul înaintea Genezei.

Citez:

Pe când luna strălucește pestea tomurilor bracuri,
Într-o clipă-l poartă gândul îndărăt
cu mii de veacuri,
La-nceput, pe când ființa nu era, nici neființă,
Pe când totul era lipsă de viață și voință,
Când nu s-ascundea nimica, deși tot era ascuns...
Când pătruns de sine însuși odihnea cel nepătruns
Fu prăpastie ? genune ? Fu noian întins de apă ?
N-a fost lume pricepută și nici minte s-o priceapă.
Căci era un întuneric ca o mare făr-o rază,
Dar nici de văzut nu fuse și nici ochiu care s-o vază,
Umbra celor nefăcute nu-ncepuse-a se desface,
Și în sine împăcată stăpânea eterna pace!...,

o serie de afirmații care se pot încadra în paradoxuri. Din acest întuneric absolut, așa cum a descris marele Eminescu, din această eternă pace când nimic nu era, în continuare poetul meditează despre crearea lumii, citez:

De atunci și până astăzi colonii de lumi pierdute
Vin din sure văi de chaos pe cărări necunoscute
Și în roiuri luminoase izvorând din infinit,
Sunt atrase în viață de un dor nemărginit.

Această viziune a lui Eminescu se contrazice cu alte concepte filozofice care susțin că lumea exista de totdeauna, nu a fost creată, are originea precum și sfârșitul în infinit. La mijlocul poeziei într-o strofă putem citi:

Unul e în toți, tot astfel precum una e în toate.

În *Rugăciunea unui dac* la fel această viziune e redată și anume:

Nu era azi, nici mâine, nici ieri, nici totdeauna,
Căci unul erau toate și totul era una;

Remarc că această poezie este din 1879, iar *Scrisoarea I-a* din 1881. Ambele poeme se referă la o terminologie din teologie cunoscut sub numele de ubicuitate (din francezul *ubiquité*), un atribut a lui Dumnezeu de a fi prezent pretutindeni sau în mai multe locuri în același timp; omniprezență.

În *Luceafărul*, gândirea filozofică eminesciană e cu multe și complexe aspecte. Amintesc două strofe:

Din sânul vecinicul ieri
Trăiește azi ce moare,
Un soare de s-ar stinge-n cer
S-aprinde iarăși soare;

Părând pe veci a răsări
Din urmă moartea-l paște,

Căci toți se nasc spre a muri
Și mor spre a se naște,

care dă glas reapariției, renașterii sau cum se mai vehiculează în unele sisteme filozofice, la așa zisă reîncarnare.

Reîncarenarea apare și în *Glossă*, în următoarele rânduri:

Viitorul și trecutul sunt ale filei două fețe,
Vede-n capăt începutul cine știe să le-nvețe.

Neîndoielnic, Eminescu este un romantic în opera sa. Dar pe lângă romantism, așa cum reiese din prezenta lucrare, el este și un poet paradoxist. Nu se poate susține că Eminescu ar fi întemeietorul mișcării paradoxiste, el poate fi recunoscut ca un înaintemergător ceea ce Florentin Smarandache a reușit să introducă în conștiința actuală de interes mondial, prin faptul că paradoxismul are o candoare care te îmbie să crezi în el și în regenerarea artei.

Andrușa R. Vătuiu (Romania)

Paradoxuri școlare

Ca orice paradoxist, îmi zdrobeam mintea de zidul opoziției existențiale, încercând să lămuresc aspecte ale teoriei contradicției. Pornind de la definiția contradiției , ca raport dintre laturile contrare ale oricărui obiect, proces sau fenomen și încercând să identific aspecte practice, palpabile sau chiar concepte filozofice abstracte care să verifice definiția, m-am trezit basculând în cea mai pură teorie paradoxistă.

Obosit de oscilația dintre criteriile opuse, am hotărât să cobor în concret, studiind câteva cazuri particulare. Mașinăria neurală îmi derula prin față imagini virtuale contradictorii, imagini reflectate din viața reală , pe care le analizam în fugă, nereușind să mă opresc asupra vreuneia, când ochii mi-au căzut pe coperta cărții "Viitorul a început în trecut" a profesorului Florentin Smarandache. O luminiță zglobie mi-a licărit în minte. Găsisem ceea ce căutam : trecutul și viitorul. Erau două noțiuni opuse ? Erau ! Dar, nici trecutul și nici viitorul nu-mi aparțin mie, o biată ființă care trăiește în prezent. Încercând să definesc acest prezent, să-i identific esența conceptuală și locul pe care îl ocupă pe axa largă a timpului, care este mărginită la stânga de trecut iar la dreapta de viitor, am constatat că de fapt, prezentul (ca noțiune generală) nu este altceva decât punctul zero dintre trecut și viitor, deci un punct neutru. Iată, că fără să vreau, intrasem practic pe tărâmul

neutrosofiei lui Florentin Smarandache, componentă a filozofiei care studiază originea, natura și scopul neutralităților.

Câteva rotițe neurale mi-au împins imediat gândirea spre ideea *A* și cea *Anti-A* ca extreme, între acestea existând *Neut-A*, care nu susține nici ideea *A* nici pe *Anti-A*. Dar, m-am corectat imediat, fiindcă scopul relatării era acela de a descrie aspecte paradoxiste și de a nu mă rătăci prin teoria neutrosofică, pe care trebuie să recunosc, abia am început să o tatonez. Și ca un împătimit al paradoxului social, pornesc pe această cărare ce mă conduce, de data aceasta, chiar într-o unitate de învățământ , undeva în România.

Doamne, și cât îmi planificasem să nu mai abordez paradoxul social ! Pentru a nu fi interpretat că am ceva cu protagoniștii acestuia, hotărâsem să evit acest tip de paradox cu exemplificările respective. Dar, acesta îmi iese mereu în față și mă obligă să-l abordez.

Pășesc timid pe holul larg al școlii gimnaziale din localitatea X. Neidentificând localitatea X, nu înseamnă că îmi este frică să relatez o situație concretă cu subiect și predicat, dar fenomenul paradoxal pe care doresc să-l expun , nu este un caz izolat, el se găsește în toate școlile din România.

Câteva raze de lumină pătrundeau pe hol , iar discuțiile unor voci adulte mi-au indicat că ajunsesem unde trebuia.

Nepotul meu, elev în clasa a VII-a, mă anunțase că trebuie să mă prezint la ședința cu părinții, fiindcă atât mama cât și tata erau plecați din localitate. Cunoșteam,

cam tot ce se întâmplă în școală, fiindcă nu eram pentru prima dată la o astfel de ședință.

Am intrat în clasă, am salutat și m-am strecurat liniștit în banca nepotului meu. Un zâmbet mi-a scăpat fără să vreau. Priveam părinții așezați liniștiți în bănci amintindu-mi de anii mei de școală, de năzdrăvăniile noastre ale copiilor și preocupările acelor vremuri.

La scurt timp, a intrat dirigintele clasei, un bărbat înalt cu părul creț puțin încărunțit pe la tâmple, a salutat și după ce a așezat catalogul pe catedră, a intrat direct în subiect. Așa am aflat că în noul an școlar (era prima ședință din respectivul an de studiu) ,programul va fi mai aglomerat fiindcă programa școlară era atât de stufoasă încât nici un cadru didactic nu își va permite să piardă timpul. Ni s-a făcut o prezentare amplă a obiectivelor ce le stau în față, elevilor de clasa a VII-a.

S-a ales comitetul de părinți, după care , dirigintele clasei ne-a solicitat sprijinul pentru a cumpăra câteva ” mărunțișuri” pentru clasă, ce vor fi în sprijinul elevilor. Am aflat că părinții trebuie să cumpere cretă, burete, nu știu ce pixuri pentru profesori și coli de scris. Pentru a exista un mediu favorabil studiului, va trebui să cumpărăm perdele la clasă, să zugrăvim pereții, să reparăm două bănci care se rupseseră anul trecut, etc... etc. Mai erau necesare nu știu ce perinuțe pentru scaune, două hărți și câteva instrumente necesare orelor de desen, fizică , biologie și geografie.

Un gând strengar mă tot înghiontea, amintindu-mi că toate aceste solicitări au loc în fiecare an și de fiecare dată,

sunt rezolvate de către comitetul de părinți sub directa îndrumare a diriginților. Și anul trecut se schimbaseră perdelele, și acum doi ani, și cred că în fiecare an.

Va trebui să mai cumpărăm ceva materiale de curățenie (pentru ca elevii să trăiască într-un mediu curat), și dacă dorim, ar fi util un diaproiector pentru anumite prezentări.

În sfârșit a venit și rândul manualelor școlare. Ni s-a explicat că ai noștri copii, erau printre cei mai norocoși fiindcă au primit toate manualele școlare, mai puțin la fizică, unde erau prea puține și elevii fuseseră repartizați să învețe câte trei pe un manual. Problema era că manualele de limba română, matematică, biologie, chimie și geografie, nu ar corespunde programei școlare și va trebui să cumpărăm alte manuale , pe care ni le vor comunica profesorii respectivi.

De ceva timp, îl observasem pe colegul de bancă, un tânăr tătic, foindu-se mereu și îngânând ceva. La un moment dat , s-a ridicat și a solicitat câteva lămuriri. Nu înțelegea de ce trebuie să se schimbe de exemplu, perdelele în fiecare an, precum și inventarul clasei destul de bogat. Nu înțelegea din ce cauză li se dă elevilor manuale școlare, dar părinții trebuie să cumpere altele. O întrebare scurtă l-a pus în dificultate pe diriginte: "Dumneavoastră ce ne solicitați nouă părinților , sunt în majoritate obligații ale școlii. Ați solicitat aceste lucruri conducerii școlii?" Răspunsul a fost *nu*, fiindcă oricum nu sunt fonduri.

Au urmat și alte comentarii. Unii nu considerau necesare aceste costuri suplimentare, alții bravau, spunând că nu contează cât costă, ei oricum fiind de acord. Ședința

s-a terminat, dar comentariile au continuat și în curtea școlii.

Eu ca bunic, desigur destul de interesat de soarta nepotului meu și de condițiile de învățătură, nu am putut să nu constat că învățământul nostru de stat, care se pretinde gratuit, este al naibii de scump.

Ce să mai caut alt paradox, când acesta mi s-a oferit de către școala românească. Bătând coridoarele școlilor ca elev, student, părinte și pentru o perioadă profesor, am identificat o mulțime de paradoxuri școlare, pe care poate voi reuși să le aștern pe hârtie. Cât despre procesul de învățământ, am rămas până târziu în noapte căutând *neutrul* dintre instruit și neinstruit.

Ion Segărceanu (Canada)

Trei puncte

⁂

Un *oximoron* poate *ilumina* întreaga poezie, atunci când atmosfera ei este prea *pâcloasă*, ca un... *soare al nopții*...

⁂

Oximoroni: *Tăcerea* sa devenise *grăitoare*, pentru *starea* prin care *trecea*. *Dogoarea* din priviri îi *înghețase* odată cu zâmbetul de pe buze, iar *liniștea* îl *asurzea* cu profunzimea ei. Cum stă așa în *lumina obscură* a clipei, *se vedea* că *nu era* decât un biet *om-neom*, ajuns într-un punct al vieții sale, de unde *începea sfârșitul*...

⁂

– Maiestre, la ce lucrați în prezent?

– Mmm... Lucrez de mai mult timp la un mare poem într-un vers. Sper ca până la sfârșitul vieții să-i pun punct final, sau, eventual, trei puncte...

B. Venkateswara Rao (India)

German Paradoxist Distiches

der Esel

mit dem nützliche Schwanz besser als des Pferdes
warum soll er untergeordnet fühlen ?

der Tierekönig

ohne Tötnung lebt er wie König
der Elefant verdient das Wort

verdient

man heißt der Mensch nicht
wenn er das Fleisch isst

die Erde

sie ist ein Atom im Weltall
wegen der Sünde sie ist das Weltall

der Himmel

er ist die Basis des Stoffes
dessen Basis ist der Stoff

der Gott

niemand kann Ihn kennen
Er kennt wirklich keinen

die Mathematik

das Gerippe
der Wissenschaft

das Geld

schaffen Sie es ab !
jedermann wird menschlich

der Schirm

in der Sonne
im Regen

fern

näher
als der Ferne

ich

fühl es im seine echte Sinn
sehe den Untershied

das Wissen

wenn mehr Sie lernen, besser gelernt werden
wenn alles Sie Wissen ablegen, der Gott zurück bleiben

der Mond

der Spiegel zeigt die Sonne
kühl in der Nacht vor

der stumme

Wind wandelt durch die Flöte
melodisches Lied um

die Herkunft

nie und nimmer weiβ die Sonne
„sie ist in der Dunkelheit“

die Undankbarkeit

reinwasservollen Ozean
salzig die Flüsse machen

die Kuh

nur isst sie das Gras und trinkt das Wasser
sie ist ihr Mutter göttlich und besser

der Tod

Wasser im Fluss ist als unser Leben
schlieβen alle endlich mit dem Meer zusammen

der Zucker

Wassergieβung macht die Kanne lochlisch nicht
Aber keines Wasser gieβt in den lochlische Topf

das Gehirn

Es spielt eine wichtige Rolle
zwischen den Glaube und die Ungläubigkeit

das Brennenholz

retten aus der Kälte näher
brennt sich aus, wenn sich es anfasst

das Getrank

man muβ das Wasser trinken wenn er echt Durst hat
alle andere Getränke sind Gifte in wirklich

das Fahrrad

künstliches
Pferd

die Angreiferin

gerade sticht die Mücke heftig
leckt die Fliege ab diplomatisch

das Bewusstsein

die Seele im Körper ist
wie der Fahrer im Auto

die Magnetotherapie

Süden unter der linken Hand
auf dem nordische Poll rechts

die Fernsicht

die müde Sonne wird der Stern
um Ruhe zu nehmen in der Nacht

das Reagenzglasbaby

die Frau wird unabhängig
vernichtet die Männlichkeit

die Erziehung

für Kinder bis zu sechzehn Jahren
die Mutter wäre Mutter zu Hause

Bleistift und Radiergummi

Ein kann etwas versuchen zu schreiben
anderer radieren den Irrtum aus

der Meister

er sieht wirklich
und zeigen den Jünger vor

der Jünger

er soll das Wort des Meisters
ohne Zweifel übernehmen

wer kennt ?

Das Licht ist immer vorübergehend
kann die Dunkelheit wirklich an erster Stelle stehen ?

der Stern des Morgens (Abends)

er geht östlich auf und verschwindet im Tageslicht
scheint bei Sonnenuntergang und geht westlich unter

der Lebensunterhalt

langsam isst das Stadtfeuer
Malerischkeit der Vorstadt

die Wahrheit

das Bewusstsein ist kleiner als dem Himmel
die Welt ist nichts als die Luftspiegelung

Adrian Botez (Romania)

Paradoxism destinal de limită

> Amiralul **NELSON** (învingătorul de la Trafalgar) era **puritan, abstinent convins**, iar **cadavrul său este pus, pentru a se conserva, până în anglia, într-un butoi cu coniac, vin și whisky!**

O MOARTE DE INVIDIAT

În bătălia de la Trafalgar (20 octombrie 1805), amiralul **HORATIO NELSON** [1] **(puritan, abstinent convins!)**, după ce a primit glonțul în umărul stâng (glonț care i-a intrat în șira spinării, provocându-i, după trei ore de la împușcare, moartea...) – căzând în genunchi și având viziunea lui Lady Emma Hamilton [2], aureolată serafic, își zise:

– Nu trebuie să-i apar Emmei, în paradis, tot chior [3]... – și-și smulse, de pe ochiul drept, legătura cea neagră, care-l făcea să apară atât de viril și pirat...

Nu avea nici pe naiba, la ochi: o vedea, pe Emma lui, cu ambii ochi, la fel (...întrebarea care se pune, logic, este: cum o fi văzut-o amiralul Nelson, pe Emma lui, cu ochiul stâng, până atunci... - ...probabil, „***nu cu ochi buni***"!).

Ceea ce impresionează, în biografia acestui erou britanic, mort la datorie (pe vasul-amiral, ***Victory***... – ultimele vorbe ale amiralului au fost: „***Mulțumesc lui Dumnezeu și Emmei, mi-am făcut datoria!***") - **este modul cum știu englezii nu doar să trăiască, ci să și**

moară: trupul decedatului (şi atât de iubitului amiral, despre a cărui pierdere, legată de victoria Angliei, asupra Franţei napoleonice, la Trafalgar, însuşi regele Angliei, George al III-lea, ar fi spus, cu lacrimi în ochi: "***Am pierdut, mai mult decât am câştigat***"...) amiral-erou a fost adus, în Anglia, spre a fi înhumat... - ...**ÎNTR-UN BUTOI IMENS, CARE CONŢINEA O CANTITATE, CU TOTUL RESPECTABILĂ, DE CONIAC, AMESTECAT CU VIN ŞI WHISKY...**

Ce pleaşcă (...invidiată, în primul rând, de irlandezi şi de scoţieni!) au unii, dom'le - chiar **şi după moarte**...!

Auzi, el, NELSON, puritan, abstinent convins! - ...şi cadavrul lui păstrat într-un butoi cu CONIAC, AMESTECAT CU VIN ŞI WHISKY!

„*Nelson să fii, noroc să ai!*"

[1] HORATIO NELSON (29 septembrie 1758 – 21 octombrie 1805), amiral britanic este cunoscut în istorie, înainte de toate, ca învingător al flotei franco-spaniole (a împăratului Napoleon I), la Trafalgar.

[2] În cursul unei misiuni la Neapole, în septembrie 1793, NELSON o cunoaşte pe LADY EMMA HAMILTON, soţia ambasadorului britanic la Neapole, cu care mai târziu va avea o relaţie amoroasă şi furtunoasă.

[3] În timpul unei operaţiuni de unire a efectivului naval în Corsica, în 1796 - NELSON suferă primul accident grav: este lovit în faţă de o bucată de proiectil şi îşi pierde ochiul drept.

Făt-Frumos din Făt-Urât

nu râd cu voi – gândesc posomorât
să-i fac iar Neam lui Făt-Frumos – nu Făt-Urât…
gândesc că Neamul meu e Craiul Caloian
n-are nevoie – deci – de vreun „bădic Troian"…

gândesc – turbat – că din împărăție
azi am ajuns – scârboși – păducherie –
și cum credința-n soarta de eroi
ar ridica iar Neam – măcar din Doi:

Adam și Eva-au fost și sunt valahi – mereu
deci viu izvor nobleții să-i dezgropi nu-i greu
dar crede – crede-n viforoși martiri și-n sfinți

în sângele atâtor rânduri de părinți…
….la Gândul Dacic – îngropat în sus de noi
zâmbesc ca la-Nviere – după lumi de-apoi…

Diagnostic și tratament

chiar nu se poate-n lumea asta de roboți
decât să văd într-una mutre de-idioți?
invoc bun-simț – păsări hyperboree – sfinți
refuz prostiei iar să-i crească dinți

ați sufocat Frumos și Adevăr și Bine
turbarea explodează-n om ca și în câine
ați infectat păduri – izvor și munți
cu monștrii insolenței – șerpi cărunți

de când – de unde-atâția demoni primitivi?
sub care lespezi lâncezeați – parșivi?
religia lui Càin – molimă hidoasă

ne-atârnă lepră și ne-a-mpins sub Coasă…
…fără cruțare – Crist va 'tinde braț: „ajunge!"
satanic Templul în genuni s-a scurge…

Ipocrizie

„eu sunt CEL MAI
păcătos…!"
ei - na! - uite că ai câștigat tot tu
iarăși!

Abuzări și dezabuzări

am scuturat polen din flori
ploi lâncezind fără fiori
și m-am trezit din somn reptilă
cutremurând pământ de silă

nu mai veni la geamul meu
cu Învieri de Dumnezeu:
s-au scurs eonii din clondir
și stelele din patrafir

regim de țepe și noroi
o piesă pentru un rățoi:
planetă de decapitați

ba chiar de magi decapotați
...am tot visat la un sonet
dând voci regalului closet!

Gh. Niculescu-Uricani (Romania)

Neîntâmplări pasibile a fi imposibile

S-a stabilit, cu ceasul de carbon,
Că orice faraon,
Fără ca să știe,
A devenit mumie,
Încă din copilărie.

Cică
Un centaur și o minotaură,
De frică,
S-au ascuns într-o gaură
Mică,
Fiind urmăriți de-o pisică
Pitică.

Niște certificate de calitate
Au fost anulate,
Fiindcă nu certificau
Menirea pe care o aveau;
Adică nu certificau.

S-a întâmplat ca,
Din întâmplare,
A nu mi se întâmpla
Nici o întâmplare.

Niște bătrâne copile,
L-au servit pe oaspete
Cu ciorbă de fosile
Proaspete.

Când a pășit în colibă,
Un țăran a dat de hibă,
Căci intrase încălțat
Într-al soției palat.

Vox paradox

Cunoscui un vesel trist
Ce-și zicea nonconformist;
Construia dărâmături
Fărâmând fărâmituri;

Studia,în profunzime,
Cele mai nalte mărimi,
Cercetând, la înălțime,
Prea adâncile-adâncimi;

Vorbea-n gând,spunând ce tace,
Nefăcând ce tot mai face;
Mergea-ncolo, stătea-n-ncoace,
Neplăcându-i ce îi place

Se ducea-ntorcându-se
Și murea născându-se…
Eu ca el aș vrea să fiu
Atunci când n-am să mai fiu!…

Ningea cu ciori

Ningea cu ciori și corbi de stele
În calea dorurilor mele
Pășinde prin tăceri durute
Șoptite cu țipenii mute;

Ningea intens, ningea cu spor
De nașteri care întâi mor,
Într-un decor coborâtor
De infinit înălțător;

Ningea cu socluri de statui
Sculptate-n gândul nimănui;
Ningea cum vrei să poți să spui
Că-a fost odată care nu-i;

Ningea, ningea; ningea haihui…

Viitorul trecut

Hai să răsărim o stea,
Să ne nemortalizăm,
Să mâncăm tot ce se bea,
Să ne ningem, să plouăm...

Hai mai mult să ne-ntomnăm,
Să ne primăvărizăm,
În zadar să nu ne stăm,
Să nu ne-mbolnăvizăm...

Haida hai să mai haidem,
Cât mai mult să mai suntem,
Câștigând ce n-am pierdut
Din viitorul trecut.

Ploaie

Ploua de jos în sus, hain,
Cu-o lacrimă cât un suspin;
Ploua mărunt, cu stropi orfani,
Cu clipe rare și mulți ani;
Ploua pe câmpuri care nu-s;
Ploua hain, de jos în sus.

Ploua pe câmpuri care nu-s...

Elena Trifan (Romania)

Contradicţii

În ochii ei albaştri şi senini
Erau şi umbre şi lumini,
Erau şi cer şi stropi de mare,
Erau şi frumuseţi
Şi-amărăciune de cicoare.
Era izvor de dragoste şi chin,
Era şi dor de mamă şi suspin,
Era şi mângâiere de odoare,
Era şi zâmbet de icoane,
Era şi bucurie şi-ntristare,
Dar a plecat în zi de joi
Spre-a prinde veacul de apoi.
Şi şade-n smirnă şi-n lumină
Şi-şi linişteşte sufletu-n odihnă.

Antinomy

In her blue and clear eyes
There were both shades and lights,
Both sky and drops of sea,
Both beauties
And bitterness of chicory.
There was a spring of both love and ordeal,
Longing for mothers and sighs,

Caress of treasures,
Smiles of icons,
Both joy and sadness,
But she left during a Thursday
Towards the Hereafter.
She sits now in myrrh and light
Resting her soul.

Internet Folklore / Folclor internetist

Paradoxist Math

Merry X-mas

$$y = \frac{\log_e\left(\frac{x}{m} - sa\right)}{r^2}$$

$$yr^2 = \log_e\left(\frac{x}{m} - sa\right)$$

$$e^{yr^2} = \frac{x}{m} - sa$$

$$me^{yr^2} = x - msa$$

$$merry = x - mas$$

Family Math

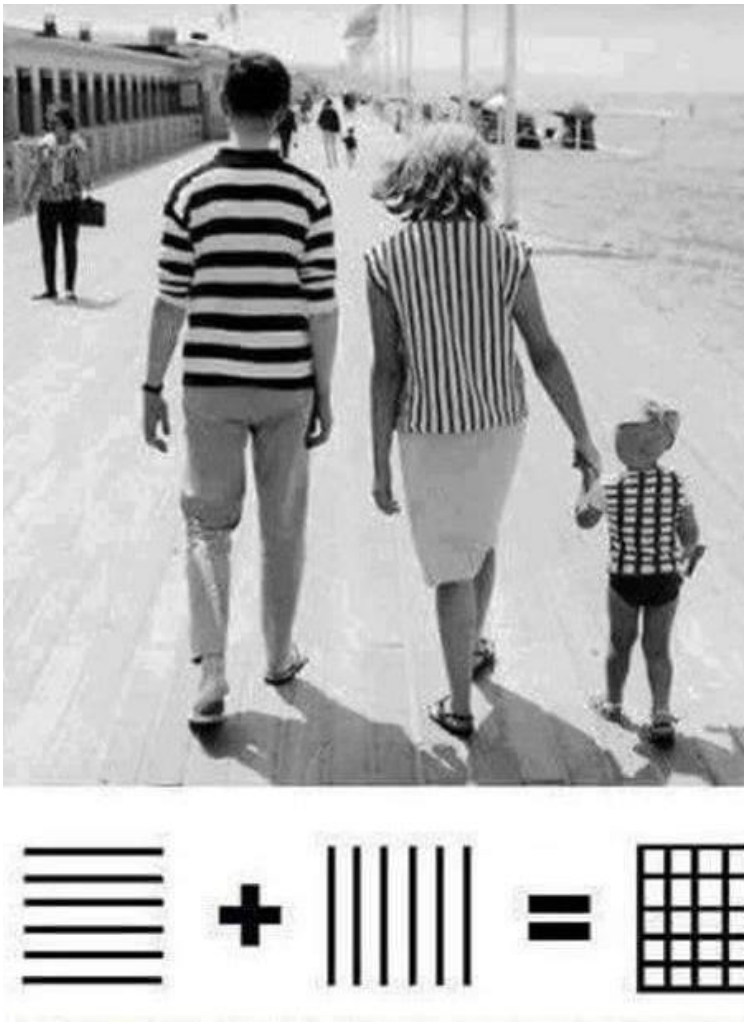

Engineers can prove anything

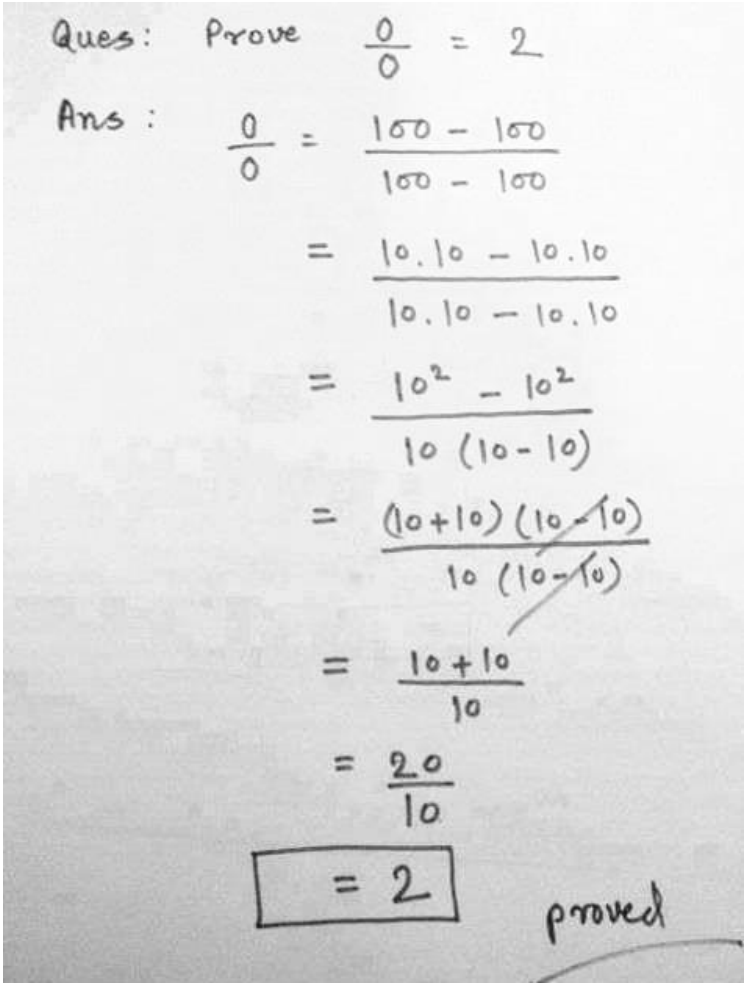

All you need is LOVE

$$y = \frac{1}{x}$$

$$x^2 + y^2 = 9$$

$$y = |-2x|$$

$$x = -3|\sin y|$$

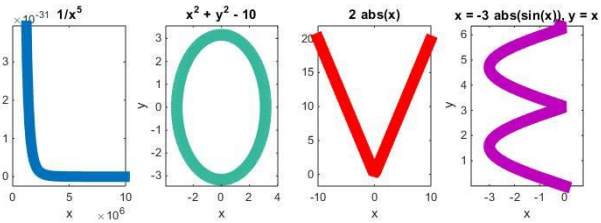

Number Theory applied

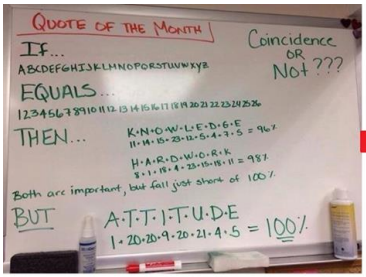

LAZINESS

12÷1÷26÷9÷14÷5÷19÷19 = 105%

NEGATIVITY

14÷5÷7÷1÷20÷9÷22÷9÷20÷25 = 132%

PROCRASTINATION

16÷18÷15÷3÷18÷1÷19÷20÷9÷14÷1÷20÷9÷15÷14 = 192%

SELLING YOUR SOUL TO SATAN

19÷5÷12÷12÷9÷14÷7÷25÷15÷21÷18÷
19÷15÷21÷12÷20÷15÷19÷1÷20÷1÷14 = 314%

Happy New Year

$$w - \ln|ap^2H + e^{ar}| = \ln|y| - \ln|N|$$

$$w = \ln|ap^2H + e^{ar}| + \ln\left|\frac{y}{N}\right|$$

$$w = \ln\left|(ap^2H + e^{ar}) \cdot \frac{y}{N}\right|$$

$$e^w = (ap^2H + e^{ar}) \cdot \frac{y}{N}$$

$$e^w \cdot N = (ap^2H + e^{ar}) \cdot y$$

$$e^w \cdot N = ap^2Hy + e^{ar}y$$

$$ap^2Hy = e^wN - e^{ar}y$$

$$\boxed{Happy = Ne^w - ye^{ar}}$$

Nicolae Rusu (Moldova)

Парадоксы духа

Общеизвестно, что изучение народного творчества имеет важное значение для увековечения во времени ценностей всего народа. Этой мысли придерживались, естественно, и в советские времена специалисты, занимавшиеся фольклористикой на территории между Днестром и Прутом. Таким образом, первая попытка более полного отбора и систематизации румынского фольклорного наследия в бессарабском пространстве была предпринята в 80-ые – 90-ые годы минувшего столетия сотрудниками Отдела этнографии и изучения народного творчества Академии наук МССР.

С 1977 по 1987 г.г. издаются многочисленные работы, посвященные фольклорным текстам : «Народные песни о любви», «Побасенки и анекдоты», «Живая вода», «Солнце и Луна», «Были и небылицы» и др. Эти тексты были тщательно исследованы, классифицированы и подготовлены для выпуска в свет учеными Григоре Ботезату, Николае Бэешу, Виктором Чиримпеем, Ефимом Жунгиету, Серджиу Морару, Андреем Хынку и т.д. И если в нынешние времена, спустя полвека, этот непомерный труд по сбору, отбору, изучению, описанию, популяризации и сохранению фольклора по-прежнему остаётся бесценной лептой целого академического подразделения, то следует отметить, что сегодня, в

эпоху интернета, мощный пласт народного творчества поднимается и некоторыми творческими смельчаками-одиночками, не побоявшимися взять на себя труд, посильный разве что сказочным великанам.

В свои 60 лет „странствующий олтянин" Флорентин Смарандаке, исследователь и учёный, известный в математической Аналитической Теории Чисел своими „Дефинициями Смарандаке", приводит ныне в изумление всех, кто с ним знаком, своими девятью (!) томами юмористического интернет-фольклора, изданными в течение двух лет: в 2013 и 2014 г.г.

Основатель „Парадоксального литературного движения" и автор многочисленных путевых дневников и заметок, Флорентин Смарандаке в то же время является и переводчиком мировой лирики, чему свидетельством его внушительный том «Сближения», изданный в Дании пятнадцать лет назад в издательстве « Dorul». Из предисловия к этой книге читатель узнаёт о мотивах и обстоятельствах, которые привели к переводу на румынский язык 41 поэта из 22 стран мира, а именно: из Европы (Италии, Франции, Германии, Испании, Португалии), Азии (Китая, Кореи, Индии, Японии, Таиланда, Малайзии) и Америки (Бразилии, Уругвая, США, Канады). Парадоксальной кажется эта связь между аналитической теорией чисел и поэзией, хотя один из поэтов, переведенных Флорентином Смарандаке, речь идёт о французе Пьере Кальдероне, пытается разгадать эту загадку в следующих строках:

(...) „Что такое поэзия? / Капля жизни / Балансирующая / На самом краю / со смертью."

Вся интеллектуальная деятельность румынского учёного, полна на первый взгляд парадоксов, но в этом сборнике, имеющем особое значение для юбилейной даты его составителя, приведены слова таиландского поэта Монтри Умавижани:„(...) Я также должен пройти/ Точку молчания,/ где завершаются все времена,/и танец застывает навечно/ в бронзе и камне./ " Благодаря своим обширным познаниям, вложенным в искусство и науку, человек культуры, а, вернее, Институт культуры Флорентин Смарандаке достиг неоспоримой известности, признания и заслуженного места в мире науки и искусства, особенно после появления девятитомника юмористического интернет-фольклора. Собранные, изученные, отобранные и обработанные ученым-математиком тексты были изданы под эгидой Научно-культурного общества «AdSumus» при финансовой поддержке уездного Центра по сохранению и продвижению традиционной культуры «Bihor» из Орадеа.

Объединив тексты под общим названием, отвечающим парадоксальной тональности, - „Румыны - чемпионы мира по анекдотам", исследователь учёл эту особенность румынского характера и дал названия каждому тому, исходя из его содержания. Так, первый том был озаглавлен «Наша жизнь грустна, зато зарплата смешная», а девятый – «Чем быстро и хорошо,

лучше медленно и тяп-ляп!». Если второй том удосужился названия «Кто смеётся последним, - тугодум», то третий – «И на хлеб непропеченный всё равно найдутся воры!», а четвёртый – «Лучше быть пузатым от пива, чем горбатым от труда", или пятый – „Как себе постелишь, так и спится кому-то хорошо… на твоём месте!». Заголовки, что называется, говорят сами за себя.

Поэт-математик или математик-поэт, по собственному признанию „увидевший свет в полночь" и „повенчавшийся с поэзией, изменяющей ему со всяким на каждом шагу", смог издать в 2013 году четыре тома аутентичного румынского фольклора по 600-700 страниц каждый, а в 2014 - еще четыре, вместивших в себя тысячи анекдотов, острот, изречений, крылатых фраз, пословиц, афоризмов, эпиграмм, четверостиший и диалогов, в большинстве своём парадоксальных по своей сути. Так или иначе, анекдоты являются описанием определенных ситуаций с непредсказуемым и неожиданным концом, вызывающим чаще всего не просто улыбку, а взрывы хохота.

Каждый том содержит и фотоподборки на различную тематику, а также дополнения «Улыбки со всего мира" и „Кошка и попугай» в первом томе, «Как покорить женское сердце» и «Присмотритесь, что вы холите и нежите!» - в третьем; «Жизнь полицейская» и «В мире животных» - в пятом.

Хотя сам ученый признается, что „исследуя легкомыслие стал умным" и „овладел в совершенстве двумя языками: румынским и математическим," несомненно одно, что Флорентин Смарандаке не смог бы перелопатить тот огромный объём текстов, если бы не обратился к материалам и фото в социальных сетях Интернета, а также к серии юмористических текстов, собранных и адаптированных Иоаном Маринеску в десятитомнике «Румынские анекдоты», изданном в Румынии в 1998-2003 годах. Флорентин Смарандаке признаёт, что эти девять томов юмористического интернет-фольклора являются „только частью большого системного исследования феномена румынского юмора".

В этом смысле, годы трудов, которые объединил к своему шестидесятилетнему юбилею Флорентин Смарандаке, являются только предисловием, первым этапом, отправной точкой для изучения огромной сокровищницы национального румынского духа, которая, в свою очередь, составляет неотъемлемую частицу всеобщей человеческой духовности, и они, эти годы, призваны стимулировать фундаментальные иследования всего румынского фольклорного наследия.

Необходимо приложить ещё множество интеллектуальных усилий и, продвигаясь от парадокса, открытого основателем «Парадоксального литературного движения», что « Дух/стареет,/ но вечно остаётся молодым», - идти к новым вершинам.

Все те, кто высоко ценит „Героя Умственного Труда", ждут, что нестареющая духовная энергия Флорентина Смарандаке ещё не раз удивит нас новыми достижениями.

P.S. В конце 2014 года Флорентин Смарандаке издал ещё два тома интернет-фольклора : десятый – «Люби всех детей как своих» (издательство «Gallup», Орадеа) и одиннадцатый – «Есть книга, значит, есть чем подтереться» (издательство «Anotimp», Орадеа). А в июне 2015 года издательством «Ferestre» (Орадеа) выпущен 12-ый том « Прикинуться дураком в подходящий момент, лучше не придумаешь».

Так что упорство и настойчивость учёного в этом направлении не перестаёт нас удивлять и восхищать.

Перевод Мирославы Метляевой

Orație de ursitoare

la nașterea unui artist

Să ai... ce n-ai să ai...să fii... ce n-ai să fii...
să poposești... pe piscul... unde nu vei fi... niciodată...
să te grăbești... clipă cu clipă... dar să nu mai ajungi... în locul unde te-ai pornit... să speri... chiar dacă nicicând... nu ți se vor împlini... speranțele...

la focul aprins... pentru prieten... să vină dușmanul...

să găsești... pelin și-n miere... să afli... mierea și-n pelin...

să cauți mereu... și să nu găsești... să mângâi... dar să fii lovit...

să te mistuie... focul cel mare... dar nimeni... să nu sară... să-l stingă...

să rănești... cu vorba... ca să te usuce... după ce te vei răcori... regretele și mila...

să te găsească... durerea și chinul... celor din jur... iar amarul din sufletul tău... să nu-l cunoască... nici pasărea, nici omul... nici floarea, nici izvorul...

iar când inima... îți va plânge... să cânți, să cânți... râzând luminos... cu lacrima din ochi... și de pe obraz...

să-ți pâlpâie în înălțimi... steaua... și raza ei... să nu te atingă...

cu nestemate să te copleșească... frumoasele candide visări... iar nestemate să ai... doar în imaginația ta...

să-ți trăiești viața... mare cât o lume... și să nu-i dai de capăt... în vecii vecilor... să fii împărat... și să n-ai împărăție... să ai împărăție... și să nu fii împărat...

adică,

să ai... ce n-ai să ai... să fii... ce n-ai să fii...

Panait Popescu (Romania)

Evoluție cosinusoidală

$$\frac{10cosx}{x} : (0;\infty)\rightarrow \mathbf{R}$$

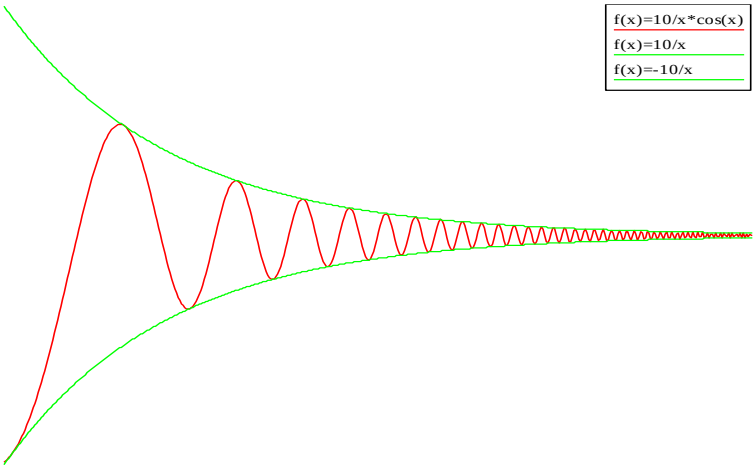

Greșelile grave ale trecutului
au prefigurat măreția prezentului
cu distrugeri ireparabile-n viitor.
Marile realizări din trecut
sunt originea catastrofelor din prezent
și a consecințelor înălțătoare din viitor.
Raportarea la descreșterea energetică
atenuează extremele distrugerilor
și realizărilor făcându-le asimptotic
să tindă către axa indiferenței
a echilibrului instabil.

Pasiunile extreme
generează în timp
răceală absolută.

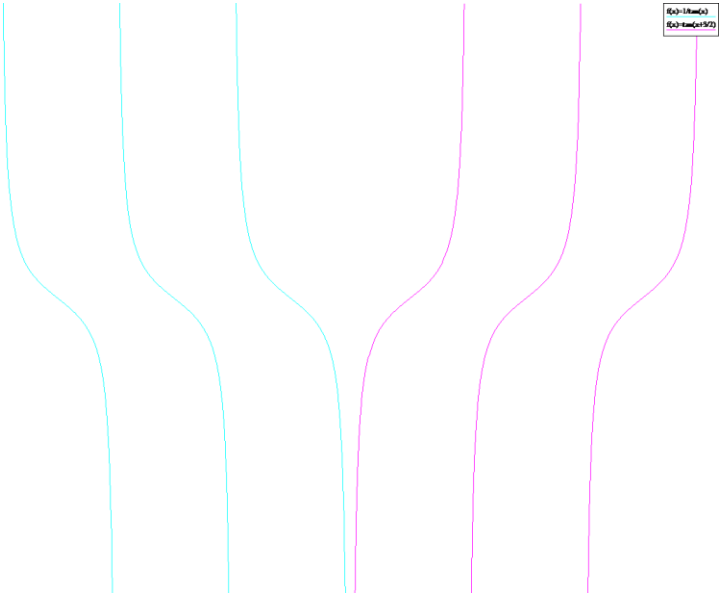

Nefericire cotangentică

Sunt un Sisif cotangentic.
La începutul fiecărei zile
Soarta îmi plasează
Bolovanul sufletului
În cel mai favorabil
Punct al speranței +∞.

Zbaterile proprii
Îl aduc mereu
În abisurile negre
Ale dezamăgirilor
Absolute spre -∞.

A doua zi soarta
Se încăpățânează
Plasând totul la +∞.

Drept recompensă
Alunecarea spre -∞
Se reia netulburată,
Într-o periodicitate
Implacabilă a traseului
Ce pornește de la iluzia supremă
La deziluzia absolută.

Sisif cel veritabil tangentic,
Are tot ciclic, un drum fericit,
Urcând bolovanul iluziei
De la -∞ spre +∞.

Drumurile noastre se întâlnesc
Într-un punct al echilibrului
Dintre iluzie şi deziluzie,
Viitorul unuia implicând
Trecutul celuilalt şi reciproc,
Într-o neechivalenţă absurdă.

Metanimicurile

Df-1

E foarte greu să-mi stabilesc domeniul de definiție,
sunt prea multe condiții restrictive.
La unele încercări am obținut Ø și am fost fericit.
La altele am găsit chiar mai puțin.
Deși n-am înțeles cum vine asta, am fost mai fericit.

Df-2

Devine extrem de periculos să tinzi
spre așa zisul capăt superior al
domeniului tău de definiție.
S-ar putea să nimerești peste
un punct de acumulare situat
pe frontiera de dincolo, unde
se ivesc două variante:
să devii stingher în domeniul altuia
ori să ai noroc să nu mai fii.

Strategie

În întunericul din labirintul domeniului meu
de definiție
am ales locul al doilea, cel mai confortabil,
scoțând cu perfidie locul întâi la-naintare.
Am astfel timp pentru Ø, deci exist.

Trilemă

Iubirea aproapelui este o formă
a iubirii de sine, sau reciproc, ori echivalent?
Cum rămâne atunci cu Danemarca?

Ghinion

Sunt un om norocos: tu mă urăşti, ea mă urăşte
voi mă urâţi, ei mă urăsc, ele mă urăsc.
Fericirea este aproape deplină, chiar şi eu mă urăsc.
Ghinionul este când apare o impostură
în toată povestea asta şi careva nu mă urăşte,
ba chiar din contră.

Paradox rezolvat

Bărbierul care-i bărbierea pe toţi
cei care nu se bărbiereau singuri,
pentru a nu încălca definiţia,
cred că îşi lăsase barbă.

Marină

Epavele himerelor trecutului
stau cuminţi în adâncurile
oceanului de greşeli şi suferinţe
ale prezentului infinit şi efemer.
Trebuie să mă grăbesc.
Se cam termină oxigenul.

Canină

Câinele este foarte nefericit
văzând ce viață grea
de om duce stăpânul.

Queen

Pentru un artist spectacolul
trebuie să continue (perpetu) ...
Pentru ceilalți trebuie
să se termine repede într-un final.

Im(T)

Configurațiile parametrice
ale trecutului transformă
variabilele prezentului în
imaginile viitorului atemporal.

Temă cu variațiuni

Trecutul este prezent în viitor.
Prezentul este viitorul trecutului.
Viitorul este prezent în trecut.
Prezentul este trecut în viitor.
Viitorul este trecut în prezent.
Trecutul este viitorul prezentului
Sigur pentru mine e valabilă
Ultima și a... șaptea variantă.

Derivata într-un punct

Am derivat de la traiectorie cu un vis "original".
Fericirea m-a cuprins când am simțit că
punctul era de discontinuitate,
nimerind în abisurile himerelor absurde.

Nedumerire perpetuă

Provin dintr-o ecuație de gradul al doilea
ce are toți coeficienții reali, și totuși
am o rădăcină foarte reală (mama)
și alta extrem de complexă (tata).
Nu pot să-mi explic paradoxul,
deși am refăcut calculele mereu, mereu...

Avantaj

Razele întunericului mă plasează
într-o lumină favorabilă
părând fotogenic, atractiv
și mai ales inteligent.
Oare cum o fi arătând inițial
"Rondul de noapte" rembrandian?
Probabil banal, sau oricum...

Balanță

Crezând că totul are un preț
am încercat să-mi contabilizez
iubirea, ura, indiferența și pasiunea.

Pe majoritatea le-am înregistrat,
ascunzând câteva ce țineau de pasiune și ură.
Mi-am inventariat atent în suflet
activele speranțelor, conturile iubirilor,
pasivele deziluziilor, creanțele indiferenței.
Cu toate astea, la balanță, Pacciolla s-a răzbunat.
Dezechilibrul a fost mare; nici nu se putea altfel.
Uitasem de credință.

Axă

Timpul "nostru" se deplasează
pe o traiectorie de curbură "o".
De aici și idealurile noastre-s liniare,
sperând că trecutul trebuie uitat:
cel care nici n-a fost de fapt!
Un coșmar mi-a reabilitat "trecutul"
Curbură "zero" → rază infinită → ...
→ "capătul"+∞" este de fapt "−∞".
E-n firea lucrurilor să retrăim trecutul
fie de-l cunoaștem, fie nu...!
Von Danikën poate dormi liniștit
în amintirile lui viitoare sau...

Maturizare

Fulgii visători de noiembrie
presărați peste dorințele
patronate de niciodată și totdeauna
s-au preschimbat discret prin încălzirea universală

într-o mulțime compactă și foarte conexă:
șuvoaie de interese și trăiri obiective.

Al șaptelea val Rabat-ian

Rulourile Atlanticului tunătoare
se prăvălesc ritmic cu furie
peste universul existențial.
Săraca... mama...
Dumnezeu și poate ochii Fatihei
Trimit pe mal totul,
spre concluzia unei reclame absurde
”drowned teacher was awakened
with Schweps-Tonic”...
Știu, trebuie să trec pe la casierie.

Sa izgonim din geometrie:

1) Ideea subversivă Kandinsky-ana
privind cercul ca figură perfectă a sufletului omenesc,
2) jucărioarele Cézanne-iene cilindrul, sfera, conul
amuzamentele ieftine ale domnișoarelor
Avignon-iene ale lui Picasso,
3) transformarile topologice, persistente memoriei,
bune doar să fluidizeze ceasurile atemporale ale lui Dali,
4) structurile hiperraționale ale Geometriei topologice,
posibile generatoare de curente picturale periculoase.
Trebuie să ne dezbărăm de toate astea.
Și chiar dacă vom fi orbi de-a binelea,
vom fi noi înșine, adica mai “puri”!

Purificare

Am încercat să elimin din matematică
toți corpii străini, pentru a ajunge
la perfectul logic absolut, nealterat.
Un prim pas a fost făcut îndepărtând
imaginile picturale multiplicate prin
nenumăratele transformări topologice,
fiind treaba lui Vermeer.
Al doilea pas am separat armonia
evidentă a structurilor algebrice
de structurile ca atare, în sfârșit eliberându-le
de tirania muzicală reportată-n universul Debussyan.
Apoi, penutimul pas, foarte laborios:
Am înlaturat, cu greu, poezia stărilor emoționale
venite din categoriile logice folosite la tot pasul,
îndrumându-le spre tărâmul spiritului lui Nichita.
Ultimul pas, esențial:
am separat de realitatea vieții concrete
esența divină a pietrei fundamentale I → C.
Operația a reușit pe deplin, luată punctual,
global însă, în loc de matematică absolută,
am obținut un nimic absolut.
Dispăruse totul, totul...
Deși nu văd eroarea...

Ioan Crăciun Petrişan (Romania)

Epigrame paradoxiste

⁂

Paradoxuri-nebunii
În superba libertate:
Unii construiesc palate,
Ca să moară-n puşcării!

⁂

Paradox cam vechi, în fine,
Ce şi azi îşi are rost:
Tot mai puţini o duc bine,
Ca mai mulţi s-o ducă prost.

⁂

Paradoxul îl găseşti
Şi-n amor, aşa ceva:
Ca să o poţi dezbrăca
Întâi o... îmbrobodeşti.

⁂

În piramida socială
Paradoxu-i greu de spus:
Căci se persistă în greşeală:
De Sus în jos, de sus... mai Sus!

⁂

Cînd Ianoș tot cere-Ardealul,
(Paradox-paradoxalul...)
Și Mărin, bătu-l-ar vina
Vrea să ceară... Indochina?!

⁂

Paradoxuri deșănțate
În tranziție, de cați:
Unii, bine îmbrăcați
Umblă după... "dezbrăcate"!

⁂

Paradoxul cel mai tare:
Când îi zici unei femei,
Ce-o privești doar la picioare:
E ceva de... capul ei!

La consultație

M-a pipăit în sus și-n jos,
Cu o atentă-ndemânare.
Și m-a găsit bolnăvicios...
La pungă și la buzunare!

Adevar sau minciună?

Ieri un trandafir erai
Şi visam să se tocească.
Ghimpii, care îi aveai
Acum... dau să înflorească!

Ion Părăianu (Romania)

Epigrame

Mirare

Mare mirare nu pare-a fi
Că azi părinții ascultă de copii.
Numai că ei se cred și mentori,
Dorind să dea chiar lecții la profesori.

Vremuri grele

Pentru puștoaice – vremuri grele –
Iubesc pensionarii cu lovele.
Ei vor să nu dezamăgească,
Dar n-au cu ce să le lovească.

Vasile Ponea (Romania)

Cuvinte în tangaj

► Teoria contrariilor statuează de fapt echilibrul lor. Chiar și în cazul viață și moarte.

► Viața se întreține cu greu, moartea fără efort.

► Știm că suntem niște muritori, dar cu suflete nemuritoare.

► Oare cel ce salvează un om, împotriva voinței lui, se poate numi criminal?!...

► Cea mai mare bogăție e speranța, mai ales pentru cei ce nu au nimic.

► Un lucru cu adevărat nobil pe pământ este să contribui la fericirea celorlalți.

► E greu de conceput, dar destui oameni urâți crează lucruri frumoase.

► Toți suntem muritori în lumea asta nemuritoare.

► S-au înmulțit timizii față de religie.

► De fapt, moartea ne trimite la viață.

► Edenul e aici pe pământ, iar noi l-am părăsit din pruncie, poluându-ne cu viață.

► O să clacăm, vom deveni nepersonalizați,căci am fost cuprinși în coduri de bare.

► Mila exagerată poate încuraja vicii.

► Misterele se trăiesc, nu se povestesc.

► De ce geniile sunt apropiate de Divinitate?!... Pentru că ei trăiesc permanent pentru alții, chiar dacă suferă.

► Mulți cu gândul permanent la moarte uită să trăiască.

► Moartea noastră fie la timp sau prematură creează condiții ca omenirea să trăiască.

► Tare aș vrea să mă molipsesc de sănătate și să mă apropii fără frică de moarte.

► Cine a văzut fața fericirii? Nimeni și atunci de ce ne mai mirăm că nu întâlnim fericiți?!...

► Dacă pentru musulmani Semiluna reprezintă Cosmosul și cuprinderea lui tainică; pentru creștini – și se observă la baza unor cruci de pe turlele bisericilor – semiluna reprezintă ancora ce ține Cosmosul să nu se depărteze de noi.

► Omenirea se salvează secvențial, prin moartea proprie.

► Trăirea cotidiană îți poate răni eternitatea.

► Am aflat o taină, care a sporit cu un mister, tăinuindu-se.

► Terorile din temnițele comuniste au scos în evidență cea mai superioară artă – arta de a suferi, caracteristică sfinților.

► Doar liberii cugetători studiază neantul și îl pozitivează, dar tot goi rămân.

► Mai tot timpul omul e nemulțumit, chiar și de nemulțumirile sale.

► Cu câtă răceală exprimă oglinda – adevărul!

► De ești atent găsești ridicolul în orice situație.

► Durerea cuiva mărturisită pare mai potolită.

► Adevărurile obiective se manifestă ca atare chiar de-s necunoscute.

► Vântul stinge pala mică și revigorează scânteia.

► De când este lumea, se tot reformează moral, dar fără un rezultat.

► Religia – un ritual cu dogmă; filosofia la fel, dar fără dogmă.

► Numai la țară mai găsești bătrâni de o simplitate maiestoasă, inspirați de o teamă tainică... Și asta tot mai rar.

Elena Agiu-Neacșu (Romania)

Paradoxisme

Adevărul este că nu există adevăr. (Pablo Neruda)

1. *Adevărul*.

a) Cu cât înaintează știința, cu atâta știm mai puțin. Nu putem ține noi pasul cu ea sau aflați în fața atâtor adevăruri, nu mai știm care este, de fapt, adevărul. Nefardat, nepomădat...

b) Aflat în fața atâtor adevăruri, la un moment dat ajungi la concluzia că, de fapt, nu există adevăr. Căci fiecare se bate cu pumnu-n piept susținînd adevărul său.

c) Câte capete, atâtea adevăruri. Sau, mai degrabă, câte capete atâtea minciuni. Depinde, sigur, de care parte a baricadei te afli. Cutremurător, totuși...

d) O dovadă de nețărmurită egolatrie este aceea să debitezi minciuni și să te aștepți să ți se spună adevărul. Chiar, ceilalți nu sunt și ei oameni!? {Și, deci, supuși greșelii. (sic!)}

2. Cu cât se dezvoltă mai mult cercetarea în domeniul medicinei, cu atât oamenii trăiesc mai puțin.

3. Să scrii o lucrare din cărțile altora și să devii doctor. Rețetă patentată! *Click- Copy/Paste!*

4. Contrar opiniei că omul devine mai înțelept pe măsură ce înaintează în vârstă, observ că, dimpotrivă, dă în mintea copiilor. Așa a fost de când lumea și pământul sau nu și-a pus nimeni întrebarea atât de acut ca acum?

5. Ce mai mare gogomănie este să urmărești cu sufletul la gură la televizor speculații, dezbateri aprinse, pe marginea unui subiect ipotetic obținut pe... surse.

6. Să ai de ales între două oportunități și s-o alegi pe-a treia.

7. Să ai 80 de ani și mintea de copil. Mai sunt și excepții (recte soacra!).

8. Să alergi de unul singur și s-ajungi pe locul al doilea.

9. În sfârșit, guvernul ia atitudine. Se schimbă modificarea! (Jos pălăria, Moș Virgulă!)

10. Reptile nu mai devin păsări, maimuțele rămân... maimuțe. Oare, Darwin s-o fi răsucind în mormânt!?

11. Viața e atât de simplă, oamenii sunt cei care o complică și, culmea ironiei, numesc asta progres...

12. Puradei în pielea goală și barosani în Merțane.

13. Fiecare om se consideră Alfa și Omega. Atunci când înțelege că este decât o miime de fărâmă în universul infinit, este deja prea târziu. Trezirea îi produce chiar un șoc iremediabil și ireversibil.

14. Cine se scoală de dimineață departe ajunge, dacă nu se întoarce cumva pe partea cealată, ceea ce este cel mai probabil.

15. Ulciorul nu merge de multe ori la apă, căci până la urmă se sparge. În mâinile unui (unei) nepriceput (e), desigur.

Transformare în PARADOX:

a) Ulciorul se sparge în cele din urmă dacă nu merge de multe ori la apă.

b) Dacă nu merge de multe ori la apă, în cele din urmă ulciorul se sparge.

16. Cine s-a ars cu iaurt, suflă și-n ciorbă.

17. A vedea bârna din ochiul altuia și a nu-ți vedea paiul din ochi.

18. Bate iapa să priceapă șaua.

19. *Proverb:* Ce e drept și adevarat, nici la dracul nu e minciună. *Paradox:* Ce-i drept și adevărat, la dracul este minciună.

20. *Proverb:* Cine cutează sa spună adevărul poate lesne umbla bătut, ca mărul. *Paradox:* Cine umblă bătut ca mărul, nu îndrăznește să spună adevărul.

21. *Proverb:* Cine spune adevărul nu poate să mulțumeasca pe toată lumea. *Paradox:* Cine multumește pe toata lumea spune adevărul.

22. *Proverb:* Nu poți să ascunzi nici focul, nici adevărul. *Paradox:* Dacă ții morțiș poți ascunde și focul, și adevărul.

23. *Proverb:* Dragostea fara adevăr e ca un râu fără maluri. *Paradox:* Dragostea fără maluri e ca un râu fără adevăr.

24. *Proverb:* Dacă nu poți ajuta un prieten cu bani, atunci ajută-l cu un suspin. *Paradox:* Dacă nu poți ajuta un prieten cu un suspin, atunci ajută-l cu bani.

25. *Proverb:* Cioara vrea să cânte ca un cuc, piticul vrea sa pună mâna pe lună. *Paradox:* Cioara vrea sa pună mâna pe lună, piticul vrea să cânte ca un cuc.

26. *Proverb:* Ambiția înseamnă necaz. *Paradox:* Necazul înseamnă ambiție.

Constantin Manea (Romania)

Culegere de paradoxisme

Tuturor ne e greu... dar nu la toți la fel!

- Mulți sînt convinși că morala este acea biată barieră subțire pe care și-o închipuie dinaintea dorinței de a face rău cei care nu au destulă putere – sau avere – ca să facă rău în mod eficient și nepedepsiți.
- De câte ori n-am verificat adevărul superstiției că marți sînt trei „ceasuri rele"? Dacă tradiția s-ar fi oprit, să zicem, la ziua de miercuri, cred că mi-ar fi venit exact aceeași confirmare!
- Moara, melița (etc.): mașinării cu totul respectabile – pînă au intrat în gura oamenilor... și în dicționarele frazeologice.
- Astăzi, cine are parte poate să aibă și carte... Dar, de obicei, n-are!
- Sînt paricide care încep de la naștere.
- Ideile mari nu merg – din fericire – mână în mână cu vorbele mari.
- Măști și capricii ale genului gramatical: o iudă, o cătană, o santinelă, un băboi.
- Tainele etimologiei urechist-voluntariste: sictir, canci și fa sînt încununate, de imaginația lingvistică a majorității românilor, cu prestanța înjurăturii, a vorbei triviale – când ele înseamnă pur și simplu: „du-te de-aici!", „nimic" și „măi" (la feminin).

- „Auzi, termină-te cu utopiile astea!" – zise, suficient și categoric, omul de afaceri, comod instalat în fotoliul de Business Class al avionului (utopia tehnică a sfîrșitului de secol XIX și începutului de secol XX...).
- Mîndria sinceră afișată de petro-îmbogățitul arab: „Oi fi coborît eu mai deunăzi din curmal, dar știu că m-am dat jos direct în Cadillac!"... Câtă tragedie umană, în fond!
- La proba de înot de la Paralympics, Bulă dădea, viguros, numai din brațul drept, fiindcă stângul îi era ocupat cu datul din picioare.
- Inspirația: sudoarea clipei...
- Istoria: inventarul greșelilor omenești, re-repetate, cu variații minimale.
- Îngîmfarea: celebritate de uz intern – sau de uz personal.
- Mare parte din tragedia omenirii este cuprinsă între universul lui Einstein și al lui Frankenstein.
- Un vegetarian – ca Hitler – câtă carne a consumat / irosit! Carne de tun, firește.
- Deși nu se vede, mișcarea ideilor se poate simți. De către cei care o pot simți.
- Oare care o fi procentajul scriitorilor experimentaliști cărora chiar le plăcea ceea ce scriau?
- Și totuși, experimentalismul în artă era doar la începuturile lui (destul de naive, să recunoaștem) atunci când H. C. Andersen a scris *Hainele cele noi ale împăratului*!
- Se mai întîmplă și așa, dar relativ rar: sînt cazuri când locul sfințește omul.

➢ Exemplu-tip de șef: leul; ca să se mențină în formă pentru șefie, doarme cam 20 de ore din cele 24 ale zilei.

➢ România, cel puțin de la Caragiale încoace, este țara oamenilor cu multiple și solide teorii și „idei personale": de la magnetismul Catindatului, pînă la înverșunarea actuală a celor care știu ei mai bine decât specialiștii în lingvistică dedesubturile „impunerii" limbii literare standard pe baze (sudice și / sau) muntenești sau de ce trebuie scris și pronunțat sunt (nu sînt), monetă (nu monedă), cruciată (nu cruciadă), Iisus Hristos (nu Isus Cristos), „am plătit factura de / la gaz" (nu „la gaze"), de ce e, totuși, mai acceptabil să zici „eu, ca și inginer...", deși e profund incorect să zici „am decât un leu", de ce e bine să scrii târât, mă(-)ti, niciun, nicio etc.... Oricum, n-are rost să-i combați, pentru că „ei știu mai bine" – vorba răposatului Alexandru Graur.

➢ Mai de curînd, asistăm (că altceva oricum n-avem ce face) la un asalt al atitudinii antiștiințifice, „anti-cunoaștere" (engl. *anti-knowledge*), mai ales în domeniul lingvisticii și al istoriei: de exemplu, ideea, larg răspândită, că populația din Dacia n-avea cum să se romanizeze „în vreo 170 de ani", că trebuie pronunțat [este] și [el], că datorită e diferit semantic față de din cauza, că mujdei provine din *mousse d'ail* și mișto din mit Stock etc... Pentru că ei știu!

➢ Reziliența prostului și a nebunului: o adevărată forță a naturii.

➢ Cinism suprarealist – sau suprarealism politic de coloratură cinică? Să propui, în România, ca vîrsta de

pensionare pentru bărbați să fie de 67 de ani – când statisticile arată că speranța medie de viață este, la bărbați, de 67,5 ani!

- Poate că este mai înțelept să lași amintirile așa cum le aveai în cap: cel mai adesea, noua realitate te dezamăgește crunt.
- Compozitorii pictează poeme din sunete, așa cum pictorii cântă în culori.
- Dacă s-ar auzi vorbitul în gînd al indivizilor așezați și introvertiți, ce mai vacarm ar fi! (Și când te gîndești că vorbitul ăsta în-de-sine este, la modul cel mai serios posibil, o metodă recomandată pentru învățarea și exersarea limbilor străine…)
- Mă străduiesc să îmi închipui ce prăpăd ar fi dacă s-ar întîmpla să rămână dintr-o națiune sau o populație oarecare numai „oamenii de succes", „descurcăreții", adică isteții… Comunitatea respectivă s-ar autoanihila, ar falimenta complet în câteva săptămâni – eventual, luni.
- Progres…? Regres…? Când peisajul silvestru devine parchet sau exploatare forestieră…
- Balzac avea dreptate: plăcerea ucide pasiunea… Dar și invers, de foarte multe ori…
- Ai grijă să te întinzi cât ți-e plapuma – dacă o ai!
- Democrația fără etică e ca butoiul fără doage…
- Triumful finanțismului: să dobori ultimul copac ca să faci din el hârtie pentru tipărit bancnote…
- Ce recunoscătoare ar trebui să fie animalele de povară țăranului care le exploatează! Fără el, ar fi șomere!

- România dinainte de al Doilea Război Mondial: „grânarul Europei". Din păcate, nu și al României...
- Istoria ne-arată cum, constant, binele este pedepsit cum se cuvine.
- „O luptă-i viața..." (Coșbuc); dar și agonia tot luptă este! [gr. *agonia* „luptă" < *agon* „întrecere, concurs"].
- Ciudat: speranța moare ultima (asta se știe...) – dar disperarea tinde să se instaleze prima...
- Românii – un popor de Popești. Oare chiar atâția popi să fi avut noi de-a lungul timpului? (Sînt, de pildă, infinit mai puțini Fieraru / Covaliu / Covaci, mai ales dacă ne comparăm cu englezii, nemții sau polonezii, națiii ticsite de Smith-i, Schmidt-i sau Kowalski...).
- Jocuri în oglinzi paralele: teoriile despre „teoria conspirației" – adică despre realitatea sau irealitatea acesteia din urmă...
- Vară – țîrîitul ierbii sau foșnetul greierilor?
- Cui pe cui se scoate – și invers.
- Prin atitudinea de renunțare – și, implicit, de supunere, omul (din popor) care zice „Să-i ia dracu' cu politica lor!" de fapt face politică.
- Ambrozia, caviarul și moscul milenare ale românului: laptele covăsit, brânza de burduf și mirosul de sarică.
- Câte metafore onomastice condamnate de modă și de trecerea nemiloasă a timpului: Aglae, Agapia, Evghenia, Aristița, Marghioala...
- Dacă ne-am putea auzi limba pe care o vorbim, cu urechile vorbitorilor altor limbi! (Un neamț, venit, pe

vremuri, la noi pe litoral, era de părere că româna sună ca... eschimosa!)

- Depolitizarea aproape totală a spectrului partidelor politice actuale – nu numai la noi în țară – aduce aminte de butada lui Voltaire despre Sfântul Imperiu Roman de Națiune Germană (care nici sfânt nu era, nici roman, dar nici german). La noi, practic, niciunul dintre atributele din denumirile partidelor politice nu se poate justifica...
- Dacă ar ști barza, săraca de ea, câte paternități false i se atribuie – sau acoperă, involuntar!
- Deosebirea dintre năbădăi și istericale: tropăitul vs. amocul hormonilor.
- Corectitudine și strictețe etimologică: generalul, om cult, decima populația regiunii cucerite în raport strict de 1/10 și ținea bolnavii în carantină fix 40 de zile, iar dictatorul, la fel de cult, aplica nepotismul numai la nepoți.
- Uneori chiar face să-ți vezi geografia – dar, poate, mai ales – istoria prezentate în enciclopediile sau manualele străine! Pe-alocuri, chiar poți recunoaște câte ceva din ce știi și tu...
- La oamenii mari pînă și mărunțișurile, scamele sînt uriașe; și ele ne apar nouă, pigmeilor, liliputanilor, la fel de grotești și monstruoase cum îi păreau lui Gulliver negii și firele de păr ale uriașilor din Brobdingnag.
- Ca să existe, titanul are nevoie de aneantizarea – la propriu și / sau la figurat – a milioane de oameni mărunți.
- Legea junglei – și ea tot o lege... Dar nu neapărat pentru oameni.

➢ Limbile naturale: amestecături teribile și aiuritoare – dar... funcționale – de formă, sens, uz și convenție. Cât despre limbile artificiale, gen esperanto sau volapük, astea sînt ghiveciuri și mai cumplite, dar făcute cu metodă!

➢ Un contemporan, despre Cristos: „Se spune că nu a fost văzut rîzînd, însă a fost văzut plîngînd". Ar mai fi de adăugat: plîngînd pentru alții; de unde se poate vedea că rîsul este pentru tine sau pe seama altuia.

➢ Logica... superficial (sau poate profund?) ilogică a aritmeticii: salariile sînt micșorate cu 15%; la vreo câteva luni distanță, se ordonă (prin O.U.G.) să se mărească, tot cu 15%; rezultatul va fi un cuantum salarial mai mic decât cel de la care s-a pornit... Lucrul se poate verifica: algoritmul a fost propus, printr-o problemă, absolvenților de clasa a opta, la examenul de capacitate din 2011.

➢ „Restul e tăcere" – zicea marele Will (în Hamlet). Acum, lucrurile stau exact pe dos: restul e pălăvrăgeală.

➢ Așa este: mari descoperiri și invenții ale umanității n-au fost numai focul, roata, arcul cu săgeată, ci și fînul, conservarea hranei prin afumare și / sau sărare etc.... (Și totuși, cine o fi inventat fermoarul?)

➢ Unul dintre marile avantaje ale civilizației urbane moderne este că poți să trăiești și 30 de ani într-un cartier fără să te bage nimeni în seamă...

➢ Copiii și adolescenții pot avea bunătatea naturală a vîrstei – ei încă nu judecă... Las' că-și revin ei dup-aia!

➢ Tragediile antice ascundeau spectatorilor scenele violente ale morții – și oamenii din amfiteatru sufereau catharctic. Filmele americane de azi îți servesc două-trei

scene dintr-astea la minut – și spectatorii mănâncă popcorn.

- Sexism în acțiune: „Vorbi și nea Ion, că e și el om!" Dar cu tanti / țața Ioana ce aveți? Ea nu e tot... om?
- Cine a fost primul – programatorul sau computerul?
- Indienii ar trebui să perceapă, retroactiv, drepturi de autor pentru utilizarea (rasistă) a cuvîntului arian.
- După ce a dispărut sapa din falsa ecuație „unul cu sapa, zece cu mapa" din trecut, „meritocrația" contemporană se sprijină pe doi mari piloni: sindromul „musca-la-arat" și ierarhia în „piramidă răsturnată".
- Ce triști ar trebui să fie copiii născuți la oraș, din părinți orășeni: ei n-au „țară"!
- Regularitatea „învățabilă" (și „cuminte") a manualelor de școală: „...iar mai apoi al patrulea an se învîrtește în 366 de zile" (Caragiale dixit).
- Oare ce IQ o avea compilatorul mediu de metode de testare a IQ-ului?
- Poate că epigonul este chiar continuarea firească a meritelor unui înaintaș de valoare. (Se știe că binele nu rămâne niciodată nepedepsit...).
- Literatura: înșiruire perpetuă de noutăți vechi.
- Literatura modernă: lucruri frumoase spuse confuz sau lucruri confuze spuse frumos. Câteodată, într-adevăr, și lucruri confuze spuse confuz...; dar practic niciodată lucruri frumoase spuse frumos.
- „Ion Creangă? Ei, aș! Eu am furat de zeci de ori mai multe cireșe și am chiulit infinit mai mult decât el!"

- Defect transformat în reclamă turistică: scăderea nivelului Lacului Balaton generează o zonă de „turism pentru copii" (ca să nu se înece mititeii, vezi Doamne...)
- De ce prețurile de monopol sînt (la noi, cel puțin) neapărat mai mari, nu medii (adică, de largă vandabilitate)?
- Rolul ilegalizator al amenzii: încalci legea și, liniștit, plătești o amendă! No problem! (Oare nu s-o putea extinde modelul, pentru liniștea societății, și la tîlhărie, viol, crimă etc.?)
- Trista lipsă, în România cel puțin, a profesioniștilor... tocmai din activitățile de tip profesional!
- Mirările moderne față de realizările trecutului: „Iete, mă, că și p-ăștia îi ducea capu'!"
- De ce viețuitoarele care sînt recunoscute drept „fosile vii" sînt de regulă și cele mai bune la gust, când le primești, gătite, pe farfurie? (Vezi sturionii, rechinul, broasca țestoasă etc.).
- Inscripție absolut autentică – într-un magazin second hand: „Am primit marfă proaspătă"...
- Câte canale în Deltă, și nici unul nu e semnalizat sau marcat cum se cuvine! Nțu-nțu-nțu!
- „Dumnezeu nu vrea, dar îngăduie!"
- Oare de ce pe pachetele de țigări e scris „Fumatul ucide", iar pe sticlele de țuică, de votcă, de rom, de secărică sau de whisky nu scrie „Băutura / alcoolul ucide"?
- Mai mult ca sigur că un individ care s-ar purta ca englezul / italianul / francezul / germanul / mexicanul „tipic" în Anglia / Italia / Franța / Germania / Mexic,

respectiv, ar fi imediat luat pe sus și dus la ospiciu (sau, eventual, la pușcărie)...

- Comunicarea / comuniunea verbală adevărată, profundă cu Dumnezeu n-ar trebui, totuși, să se numească rugăciune (prin care ceri, vrei mereu ceva)... Deși teologul german Eckhart (zis și Maestrul Eckhart) spune: „Mă rog cu adevărat numai atunci când nu cer nimic".
- Linia (fină sau nu – dar foarte-foarte vagă) care desparte minciuna de exagerare...
- La prețurile de azi, un copil care și-ar agăța la urechi „cercei" de cireșe ar arăta la fel de exotic ca unul care, acum un deceniu-două, și-ar fi făcut fustiță din șiraguri de banane.
- Dacă s-ar calcula, de curiozitate, cantitatea totală de miere, lapte de migdale, levănțică, aloe vera și petale de trandafiri care ar fi necesară pentru prepararea zecilor de tone de săpun natural din rafturile magazinelor...
- Cu ce rămâi negreșit din limba ta, indiferent prin ce țări străine te-ar purta soarta: cu visatul în limba maternă, ca și calculatul și număratul (pașilor, de pildă, când te pregătești să sari peste un obstacol), tot în limba mamei (...și a tatei).
- Critica principială – sau mîngîietorii lui Iov...
- „Ce să-i faci, așa-s... femeile / bărbații!" – replici alternative, spuse de 49%, respectiv 51% din populația (adultă a) globului...
- Cred că avea mare dreptate un reputat lingvist mai în vîrstă (acum decedat) când spunea că, în chestiuni de cultură (implicând învățarea, predarea etc.), singura

opțiune serioasă sînt metodele de tip dictatorial. Valoarea de adevăr a părerii ăsteia s-ar putea verifica și numai printr-o comparație, foarte la îndemână: în domeniul tehnic, nimeni nu va negocia sau nu va încerca în mod aleatoriu folosirea diverselor butoane, manete etc. ale unui aparat. (Experții știu de ce!)

- Oare de ce mai mereu indivizii acri / îmbufnați / încruntați / supărăcioși fac figură de oameni cu personalitate?
- Situația – de invidiat – când a fi modest tinde să se opună lui a fi realist.
- Ce greu este să asculți sfaturile altora atunci când chiar ai nevoie de un sfat!
- „Pulberea văzduhului" sau „Care frunză bate / Când vîntul nu bate": geniale (și naive) definiții folclorice ale mișcării browniene...
- Cât de roșii de sânge au fost în realitate armele albe, de-a lungul istoriei!
- Avea dreptate Blaga: orice limbă, oricât de „hurducată", sună plăcut dacă e cântată sau dacă e vorbită de o femeie (cu voce) frumoasă.

Tudor Mihălcescu (Romania)

Revoluție și involuție

Parcă ieri, în hărmălaie,
Într-un țarc fără ieșire,
Lupul transformat în oaie,
Behăia de fericire.

Stați cu mine, nu fugiți,
Striga lupul în oaie trvestit,
Fi-vom liberi, ferciți
Și iubiți-mă, căci v-am iubit.

Micul țarc vi l-am extins,
Gardul graniță l-am rupt,
Lupul rău părea învins,
Dar mielul murea la supt.

Astăzi moare o oaie,
Mâine, lupul este țap.
Cine oare-n vâlvătaie
Vrea și mielul în proțap?

Lupi și oi, într-un consens,
Într-o țară fără gard,
Fac totul de ne-nțeles
Ca-ntr-o viață de bastard.

Florina Camelita (Romania)

Rugăciune

Ți-am cerut, Doamne, putere ca să am succes în viață,
Dar m-ai făcut neputincios ca să învăț să mă supun.
Ți-am cerut sănătate ca să înfăptuiesc lucruri mari,
Dar am ajuns infirm ca să săvârșesc lucruri și mai mari
Și astfel viața mea să primească o altă valoare.

Ți-am cerut bogăție ca să fiu fericit,
Dar m-ai făcut sărac ca să fiu smerit.
Ți-am cerut stăpînire ca să fiu prețuit de oameni,
Dar am primit neputința ca să am mereu nevoie de Tine.

Ți-am cerut prietenia celorlalți ca să nu trăiesc singur,
Dar Tu mi-ai dat o inimă ca să-i iubesc pe toți.
Ți-am cerut toate lucrurile care
mi-ar fi putut aduce bucurie,
Dar Tu mi-ai dat viața ca să mă bucur
de toate lucrurile ei.

Nu am primit nimic din ceea ce am cerut,
Dar am primit tot ceea ce nu nădăjduisem,
Fără să vreau, rugăciunile pe care nu le-am rostit,
au fost auzite.
Sunt cel mai fericit dintre toți oamenii.

Îți mulțumesc, Doamne!

Internet Folklore / Folclor internetist

Răzbunarea inginerilor

Oricare inginer intelege notatia matematica conform careia suma a doua numere reale,
spre exemplu

$$1+1=2$$

poate fi scrisa intr-o maniera foarte simpla.
Fara indoiala, putem spune ca este o lipsa totala de stil.

Din primii ani de matematica stim ca,

$$1=\ln(e)$$

Si de asemenea ca,

$$1=\sin^2(p)+\cos^2(p)$$

In plus, toti stim ca,

$$2=\sum_{n=0}^{\infty}\left(\frac{1}{2}\right)^n$$

Pentru asta expresia,

$$1+1=2$$

Poate fi rescrisa intr-o forma mai eleganta asa :

$$\ln(e)+\sin^2(p)+\cos^2(p)=\sum_{n=0}^{\infty}\left(\frac{1}{2}\right)^n$$

Care, asa cum usor se poate observa, este mult mai stiintifica.

Este stiut ca:

$$1=\cosh(q)*\sqrt{1-\tanh^2(q)}$$

Si ca,

$$e=\lim_{z\to\infty}\left(1+\frac{1}{z}\right)^z$$

de unde rezulta,

$$\ln(e)+\sin^2(p)+\cos^2(p)=\sum_{n=0}^{\infty}\left(\frac{1}{2}\right)^n$$

Care poate fi scrisa in urmatoarea forma, mai clara si mai transparenta,

$$\ln\left(\lim_{z\to\infty}\left(1+\frac{1}{z}\right)^2\right)+\sin^2(p)+\cos^2(p)=\sum_{n=0}^{\infty}\frac{\cosh(q)*\sqrt{1-\tanh^2(q)}}{2^n}$$

Tinand cont ca,

$$0!=1$$

Si ca matricea inversa a matricii transpuse este aceeasi cu matricea transpusa a matricii inverse (conform ipotezei spatiului unidimensional), obtinem urmatoarea simplificare (datorita notarii vectoriale) :

$$\left(\overline{X}^T\right)^{-1}-\left(\overline{X}^{-1}\right)^T=0$$

Daca unificam expresiile simplificate,

$$0! = 1$$

si

$$\left(\overline{X}^{T}\right)^{-1} - \left(\overline{X}^{-1}\right)^{T} = 0$$

Se obtine,

$$\left(\left(\overline{X}^{T}\right)^{-1} - \left(\overline{X}^{-1}\right)^{T}\right)! = 1$$

Aplicand simplificarile descrise anterior, rezulta ca din ecuatia:

$$\ln\left(\lim_{z\to\infty}\left(1+\frac{1}{z}\right)^{2}\right) + \sin^{2}(p) + \cos^{2}(p) = \sum_{n=0}^{\infty}\frac{\cosh(q) * \sqrt{1-\tanh^{2}(q)}}{2^{n}}$$

Obtinem in final intr-o forma foarte eleganta, legibila, succinta si de inteles pentru toti, ecuatia:

$$\ln\left(\lim_{z\to\infty}\left(\left(\left(\overline{X}^{T}\right)^{-1} - \left(\overline{X}^{-1}\right)^{T}\right)! + \frac{1}{z}\right)^{2}\right) + \sin^{2}(p) + \cos^{2}(p) = \sum_{n=0}^{\infty}\frac{\cosh(q) * \sqrt{1-\tanh^{2}(q)}}{2^{n}}$$

(care, trebuie sa admitem, este mult mai profesionala decat vulgara si taraneasca expresie a ecuatiei originale)

$$1 + 1 = 2$$

Janet Nică (Romania)

Revoluție etern revoltată (eseu despre Florentin Smarandache)

Până în 1984, când publica a doua ediție a volumului „Le sens du non-sens", în limba franceză, la Fés, în Maroc (prima tot în Maroc, 1983), Florentin Smarandache își cioplise deja câteva pietre pentru templul său: „L'heure de la planète", 1980, Craiova, „Formules pour l'esprit", 1981, București, „Problèmes avec et sans... problèmes", 1983, Fés, Maroc (în limba franceză).

Eugen Ionescu, citind volumul „Le sens du non-sens" în manuscris, l-a găsit interesant: „J'ai bien reçu votre travail et je le trouve très interessant. Je vous remercie de me l'avoir envoyé" (Paris, le 6 octobre, 1983).

Mai toate volumele lui Florentin Smarandache sunt precedate de manifeste nonconformiste.

Matematicianul ne pune în față proiectul și clădirea. Constructorul este, în același timp, ideologul faptei. Ideea dă seamă de act, actul dă seamă de idee.

Chintesența olteanului universal este sângele libertății. Versurile paradoxiste își arată colții încă din fașă.

Dacă matematica, ditamai știință, suportă paradoxurile pe pielea sa, de ce nu și literatura, care, oricum, este cu un picior în lumină iar cu celălalt în ceață?

În consecință, poetul își adună grâul simțirii și al gândirii, îl macină și face turte din contradicții dure, din

antitezele forte, din expresiile figurate luate în sens propriu, din jocurile de cuvinte, din comparaţiile contrariate, din repetiţii absurde, din parodierea proverbelor. Pentru a justifica abaterile de la langajul obişnuit, poetul pune non-sensul sub zodia artei inculte care, bagseamă, e dincolo de rigoare.

Asemenea unui copil, sublim în ignoranţa cu miros de uger, domnia sa pune acoperişul casei la sol, construind zidurile deasupra. Plastilina cuvintelor creează o lume „ad libitum". Sturlubaticul răsturnac vede enorm şi simte monstruos, asemenea vărului Caragiale. Ce întâmplări se întâmplă în venele gândirii şi în arterele instinctului?

La ordinea zilei este dezordinea, îi zice: „bună ziua" nopţii, face o zi neagră cum se face o noapte albă, obiectivul său este subiectivul, imperfecţiunea este perfectă, sesizează realismul suprarealismului, violenţa non-violenţei, plăcerea suferinţei, puterea slăbiciunii, raţiunea erorii şi viaţa morţii.

Spirite în corzi, sensul şi non-sensul se bat fără mănuşi, pentru supremaţie. Copiii noncontradicţiei şi ai confortului lenevos se uită speriaţi din tribune. Jocul nu e joc (jocul respectă regulile), ci joacă, ţurcă fantezistă.

Polisemia, omofonismul şi omografismul fac tot deliciul spectacolului: „vers les non-vers", „Pierre apporte sa pierre à l'èdifice", „maddame, tu n'es pas ma dame", „la police est en train de voler un hélicoptère." Rima perfectă, încorporată, „livre ivre" supracondimentează picanta supă a paradoxului samaradachian. Starea paradisiacă a non-jocului îi permite poetului să lase războiul în pace, să cadă

din pat în absurd și, alergic la alergie, din obișnuința neobișnuinței, își pune singur bețe-n roate.

Se știe că, realul nu are sens ci numai discursul. După cum, numai discursul poate fi contradictoriu, nu și realul.

Dar la Florentin Smarandache, întocmai ca la sofiști, nu numai lucrurile curg, ci și vorbirea despre lucruri. Viclenia poetică răstoarnă piramide și înalță sfincși. Zidul naivității provocate este zguduit de trafaletele reducerii la absurd al versurilor albedalbe, al meditației și al tăcerii care solicită un cititor-creator par excellence. Călușarii dezordinii înviorează scena cu o „bătută" poetică antologică, spre bucuria săracului bogat și a blondei învățătoare care este o bestie neagră.

Inocența este valuta forte pe care poetul își schimbă mărunțișul provincial. O poezie liberală, într-o permanentă stare de mișcare, de revoluție etern revoltată, ne gâdilă călcâiul intelectului. Una peste alta, pe lângă sens și non-sens există sensul non-sensensului și non-sensul sensului. Cu siguranță, aici se înfiripă tărâmul gândirii care te face liber.

Gândirea liberă este meseria lui Florentin Smarandache.

Florentin Smarandache (USA)

Frozen fire

Tomorrow started yesterday.
I forgot everything, I forgot even to forget.
Replying to a letter that I've never received.
To be always in the fight with yourself and to win.
It is true that some truth is not true.
Thank you for not smoking in my poem.

Feu glacé

Demain a commencé hier.
J'ai oublié tout, j'ai même oublié d'oublier.
Répondre à une lettre que je n'ai jamais reçue.
Etre toujours en loutte avec toi-même et gagner.
C'est vrai qu'il y a une vérité qui n'est pas vraie.
Je te remercie de ne pas avoir fumer dans mon poème.

Foc înghețat

Mâine a început ieri.
Am uitat totul, am uitat până și să uit.
Răspuns la o scrisoare pe care n-am primit-o niciodată.
Să fii totdeauna în luptă cu tine însuți și să câștigi.
E adevărat că unele adevăruri nu sunt adevărate.
Mulțumesc că n-ai fumat în poemul meu.

얼어붙은 불

내일은 어제 시작했다.

다 잊어버려서 잊는것도 잊었다.

결코 받지 않은 편지를 대답한다.

늘 너 너랑 싸우고 이기는것.

있는 사실이 안 사실은게 사실이다.

내 시에서 담배 안 피우는게 고맙다.

Translated in French, Romanian and Korean by Octavia-Ana Blaga

Paradoxist Microscopic World

A microscopic world is characterized by paradoxism:

– a particle being in two distinct places in the same time;

– a particle being and not being in one place simultaneously;

– two particles being in the same place simultaneously.

Mesaje

Emil Banciu (Germany)

Toata viața e în esență paradoxistă

Se pare că toată viața este în esență un paradox. Dar eu unul am impresia că omul are nevoie de acest antagonism că dacă vrei să o iei așa, orice antagonism este un paradox - avem destul exemple - începând cu *yin* și *yan* și terminând cu expresia franceză "les extremité se touche"...

Sau cum spunea candva o olteancă... "la început îmi plăcea de tine, da' acum, că te cunosc mai bine... nu prea" - dar ăsta e un paradox feminin, care oricum e un paradox în sine...

Dar dacă te uiți la români vezi că și acolo jumăte îl înjura pe Johanis și cealaltă jumăte îl laudă... cu toate că l-au ales...

Dar în politică e altă treabă - ăștia prin definiție trebuie să se certe - altfel s-ar plictisi și ar trebui să pună umărul la treabă...

L-aș mai cita pe Shakespeare cu - "Lumea întreagă e o scenă și toți oamenii-s actori", care iar este un paradox - dacă toată lumea joacă... unde sunt spectactorii?

Și cred că așa putem discuta și argumenta până la ziua de apoi... care este iarăși este un paradox... fiind antagonicul Zilei Facerii, alt paradox, că dacă ne naștem de ce trebuie să murim... și așa ajungem la infinit care cred că încheie povestea.

Din păcate, a trebuit să constat cu amărăciune că adevărul - normal, obiectiv, documentat, sincer - nu mai are nicio valoare în noianul de postări FB, fake news, și alte jucarii media cu care este invadat canalul informațional - nu mai este pic de discernământ, analiză obiectivă... fiecare își impune egomania la modul cel mai agresiv...

Adevărat, tăaim în secolul informațional, și parafrazându-l pe Malraux cu al său - sec. XXI va fi religios sau nu va exista deloc, aș zice că dacă nu dăm o șansă rațiunii, riscăm să intrăm în aceea nebuloasă extremă în care fiecare dă cu ciomagul în celălalt... până ne terminăm...

Asta îmi aduce aminte de o frază celebră:

Quo vadis, Domine - sau aplicat azi, *Quo vadis, populi?!*

Ce zice matematica (rațiunea) - încotro o luăm... sau se descurcă... fiecare cum poate?!

Connor Wood (USA)

Paradoxist Music

On Fri, Sep 27, 2013 at 8:55 PM, Connor Wood wrote:

Professor Smarandache,

I was browsing Project Gutenburg's self publishing site when I came across many of your works. As a student and writer I was struck by the use of contrast and paradox in your works. It made sense to me, and yet would not have appeared to at first. I am currently working through your Non-novel and your book on Distiches.

I have Introduction to Neutrosophic Logic and Paradoxism and Postmodernism in Florentin Smarandache's Works to work on once I finish those. While I have not yet begun writing in the paradoxist style, I have begun to experiment in avant-garde poetry, so it does appeal to me.

I was wondering if you had ever composed any musical works. My band conductor likes more experimental pieces, and we have a collage concert every year. I think it would be very interesting to study a paradoxist piece of music. I play the flute, but I can always transpose. That is, if you are willing to share.

Thank you!

On Sat, Sep 28, 2013, at 08:51 AM, Florentin Smarandache wrote:

Dear Mr. Connor Wood,

Thank you for your email. Yes, with great pleasure I am happy to share my works if you need.

When I was a student in high school in my country, I played the accordion, the euphonium in the school fanfare, and I did sing in the school chorus (all were mandatory since we were a musical school: Pedagogical High School of Craiova, from where I first became an elementary school teacher).

I have composed a single song in my life, also required by the musical professor Sorin Benedict, in la minor gamma.

I was in a melancholic status since I had to move from my native village Balcesti to the closest bigger city Craiova,

so I missed my playing friends, my parents and relatives. I felt alone and sad...

I have at UNM a special site on paradoxism:
http://fs.gallup.unm.edu/a/paradoxism.htm
and a digital library of arts and letters with many books at:
http://fs.gallup.unm.edu/eBooksLiterature.htm

Please fee free to use any of my poetry, prose, novels, even dramas, anything in your song, but specify my name as a writer.

I liked the avant-garde in literature and art. I did experimental outer-art. I did experimental poetry (paradoxist distiches, tautological distiches, dual distiches, etc.).

My Non-Novel is also experimental (many styles within one book).

By the way, I am a member of BMI as songwriter (USA), since 25 October 2011. Some my poems put in songs by Classical composer Paul Lombardi, UNM – Albuquerque, USA (2011); he likes my one-line poems. Folk singer: Dan Mitruț (Bacău, Romania) - 2002.

A paradoxist piece of music would be interesting.

Sincerely.

Professor Smarandache,

Since this e-mail almost two years ago, I have continued to think occasionally about paradoxist music. My focus has largely been on how paradoxism could be utilized in instrumental music-- how the structure of the music itself could reflect paradoxism.

There have been a couple of times where I have sat down to try to compose a paradoxist piece, but I have never been able to achieve something distinctive. I am now sitting down try to write out what I think would distinguish paradoxist music in a more formalized essay, largely for my own thinking process, which I have maybe a quarter complete.

I am interested to know if you have ever heard of John Cage's 4'33". If not, it is, in short, a piece consisting entirely of rests. There are no notes, for every movement, the pianist simply closes then opens the keyboard cover. Cage's purpose was supposed to be to highlight the never-ending symphony of sounds that constantly surround us. He forces the audience to listen to the 'silence' that would normally contain the composition, which is revealed to not be silence at all. While the paradox inherent in this surely occurred to Cage, it is not described as the main point of the piece. I think of this as a sort of 'proto-paradoxist' music.

Beyond Cage, there are some other structures, such as dissonance and hemiolas, that I find to contain paradox in music. The main issue then is that paradoxist music would be based in paradox; the established techniques have a very short duration. Could your creative process for your novels or drama maybe help with this problem? How do you try to establish paradox as a structure? Or is it simply by disregarding structure all together?

Regards!

D. F. Samarescu (Germany)

Viața e "paradoxism"

Stimate Domnule Doctor Smarandache,

V-am trimis un mesaj, dupa ce m-am uitat sa văd ce e "paradoxismul". Pare în ordine!...

Înteleg că am facut toată viața "paradoxism". În 1986, încă acasă, am făcut și înregistrat juridic organizația C.R.E. (cere)...

E și acum interzisă în România... Viața e "paradoxism"... ce altceva poate să fie? Plină de contradicții și surprize.

Există potențial ca acest mod "paradoxistic" de interpretare a vieții să devină general; și ce se va obține, în aprecierea Dumneavoastră?

Numai bine.

29 iulie 2014

Liviu-Florian Jianu (Romania)

Paradoxul Bălcești

Câte paradoxuri n-o fi întâlnit Maria, mama lui Florentin Smarandache, în viață? Câte abuzuri, glorificate – câte adevăruri, asasinate – câte palme, pe nedrept, îndurate – câte cuțite, în spate – câte premii meritate, cu atâta lăcomie confiscate de alții, și îngropate în mediocritate.

Și la toată această mișcare paradoxistă, uriaș calmar, cu ecou peren, planetar, ea a avut doar o blândă nerăzbunare, și nesofisticată tratare:

... Lasă, fiule... mergi mai departe... Tu învață carte... că răzbim noi până la urmă...!

Dacă nu pot eu, pe lumea asta, te ajut eu, și de pe cealaltă...

Ne putem pune noi, cu tot cu Bălcești, alături - cu Zmeii?

Care ne îneacă zilele, în necontenita lor vrere, și schimbare? Noi, din ce în ce mai mici, și mai aproape de pământ – ei, din ce în ce mai puternici, înghițind zare cu zare?

Din fanarioți, ne-au scos Bălceștii.

Apoi, a venit și vremea în care, pe cea mai mare bancnotă a țării, au stat tot ei.

Apoi...

Cine mai știe toate paradoxurile tuturor celor – în tăiat de capete literare, matematice, istorice, politice, financiare - atât de grei?

Tu învață carte...

Tu scrie...

Tu demonstrează...

Ce Bălcești ai avut la bază!...

Că eu mă duc să mă întâlnesc cu ei...

Și să rămânem cu toții, împreună, în România Dodoloață, Liberă, Independentă, Frumoasă și Curată, a Marilor Scriitori, care ne veghează...

20 iunie 2015

Paradoxism avant la lettre

Păstorel Teodoreanu (1894 - 1964, Romania)

Epigrame

Consolare

Două lucruri mai alină
Al meu chin și a mea boală:
Damigeana când e plină
Și femeia când e goală.

Unui antialcoolic

Oare nu-ți mai amintești,
Vorba din bătrâni lăsată?
Din beție te trezești,
Din prostie niciodată.

Internet Folklore / Folclor internetist

Interpretări paradoxiste ale unor proverbe românești

► Cine ne vizitează ne face onoare, cine nu, plăcere.

► Cine e harnic și muncește are tot ce vrea. Cine-i leneș și chiulește are tot așa.

► Ne naștem goi, uzi și flămânzi. De abia dupa aceea lucrurile se înrăutățesc.

► În viață sunt două cuvinte care deschid multe uși: "trage" și "împinge".

► Omul înțelept își face vara sanie și iarna o pune pe foc.

► Cine fură azi un ou și se lasă prins...e bou!

► Proverb marinaresc: “Iubește-ți copilul ca și cum ar fi al tău”.

► Nicio faptă bună nu scapă nepedepsită!

► Cum îți așterni, cum vine altul și se culcă în locul tău.

► Dacă totul a ieșit bine, înseamnă că ai greșit undeva.

► Mama proștilor e mereu gravidă...

► Mai bine burtos de la bere decât cocoșat de la muncă!

► Lasă pe mâine ce poți face azi că poate mâine nu mai este nevoie.

► Nu ești beat atâta timp cât poți sta întins pe podea fără să te sprijini.

Examenul cel mai ușor din lume

Răspunde acestor 8 întrebări ușoare:

1. Cât a durat războiul de 100 de ani?

A durat exact 116 ani.

2. Ce țară fabrică faimoasele pălării de Panama?

Se fabrică în Ecuador.

3. De la ce animal se obțin corzile de instrumente cu coardă, numite și mațe de pisica în spaniolă?

Se obțin de la oi și cai.

4. În ce lună sărbătoresc rușii Revoluția din octombrie?

O sărbătoresc în noiembrie.

5. Cu ce sunt făcute pensulele cu păr de cămilă?

Sunt făcute cu păr de veveriță.

6. După ce animal au fost denumite Insulele Canare?

Au fost denumite dupa câine, de la canis în latina.

7. Care era numele regelui George VI?

Alberto.

8. Ce culoare are cutia neagră a avioanelor?

Este portocalie.

Umor paradoxist

Globalizare

Întrebare: Care este cea mai adevarată definiție a globalizării ?

Răspuns: Moartea prințesei Diana !

Întrebare: Cum așa ?

Răspuns: O prințesă engleză cu un amant egiptean are un accident într-un tunel francez... ...într-o mașină germană, cu motor olandez, condusă de un belgian, îmbătat cu wiskey scoțian, urmărită fiind de paparazzi italieni, pe motociclete japoneze. Prințesa era tratată de un doctor american cu medicamente braziliene...

Și chestia asta îți este trimisă de un ardelean, iar tu o citești pe un monitor coreean, asamblat de muncitori din Bangladesh, într-o fabrică din Singapore, transportat cu vapoare de indieni și descărcat de sicilieni, transportat din nou în camioane conduse de șoferi turci și în final vândută ție de evrei.

Direcția Națională Anticorupție și vremea

Am văzut la televizor că zilele următoare "Vremea va fi închisă".

Cred că DNA (Direcția Națională Anticorupție) exagerează!

Tancul

Într-o unitate de tancuri, unei grupe de proaspeți recruți li se prezintă pentru prima oară un tanc. Plutonierul comandant de grupă începe să le explice:

- Tancul este de tip T-55, fabricat în URSS. Are cineva vreo întrebare?

Nimeni nu întreabă nimic.

- Pe tanc, se află instalat un aruncător de grenade calibrul 120. Are cineva vreo întrebare?

Nimeni nu întreabă nimic.

- Tot pe tanc avem o stație de comunicații radio. Are cineva vreo întrebare?

Un soldat ridică mâna timid.

- Da, soldat, spune!

- Tovarășe plutonier, stația radio e pe lămpi sau pe tranzistori?

- Băi, pentru tâmpiți ca tine o să repet: este pe tanc!

Femei fidele

Sunt femei care, în loc să-i facă să sufere pe mai mulți bărbați, așa cum e firesc, se concentrează asupra unuia până îl extermină.

Acestea se numesc "fidele"...

Miracole paradoxizate

7 miracole la bărbați

1. Toți bărbații sunt al dracului de ocupați.

2. Deși suntem ocupați, avem vreme de femei.

3. Deși avem vreme de femei, nu prea ne interesează de ele.

4. Deși nu prea ne interesează femeile, tot timpul avem una lângă noi.

5. Deși tot timpul avem una lângă noi, ne mai "dăm" și la alta sau altele.

6. Deși ne mai dăm la alta sau altele, ne enervăm dacă femeia cu care suntem ne părăsește.

7. Deși femeia cu care suntem ne părăsește, tot nu învățam din greșelile pe care le facem (și tot ne mai dăm la altele).

7 miracole la femei

1. Pentru o femeie, este tot timpul importantă securitatea "materială".

2. Deși este important a supraviețui din punct de vedere material, ele tot timpul își cumpără haine scumpe.

3. Deși ele tot timpul își cumpără haine scumpe, niciodată nu au cu ce să se îmbrace.

4. Deși ele spun că nu au niciodată cu ce să se îmbrace, tot timpul se îmbracă frumos.

5. Deși tot timpul se îmbracă frumos, haina pe care o pun pe ele este doar "cârpa veche".

6. Deși ele zic că este doar o "cârpă veche", se așteaptă de la tine să le faci complimente..

7. Deși tu încerci să le faci complimente, ele nu te cred niciodată.

Legi, reguli și alte capcane paradoxiste

Legea lui Slous

Dacă îndeplinești o sarcină prea bine, vei rămâne cu ea pe cap.

Legea lui Franko (privind locul de muncă)

Dacă-ți place ceea ce faci, probabil că faci ceea ce nu trebuie.

Prima capcană a geniului

Nici un șef nu va păstra un subaltern care are dreptate tot timpul.

Legea lui Raphel (referitoare la afaceri)

Cu cât angajații au mai puțin de lucru, cu atât vor lucra mai încet.

Maxima biroului

Telefonul nu sună niciodată când nu ai nimic de făcut.

Legea lui Otto

Întotdeauna faci ceva lipsit de importanță când șeful trece pe la biroul tău.

Legea lui Chapman

Dacă nu poți să-ți termini treaba în primele 24 de ore, atunci... lucrează noaptea!

Regula lui Harry

Când nu știi ce să faci, mergi grăbit și ia-ți o mină îngrijorată!

Concluzia coridorului

Poți să te duci oriunde, dacă ai o mină serioasă și duci cu tine un dosar.

Paradoxisme clasice

Ce înseamnă perseverența, optimismul și... răbdarea: sau paradoxismul în viață: considerați rataţi, proşti, insuficienţi, incapabili... dar... prin ceea ce au făcut, au schimbat / îmbunătățit lumea.

► Van Gogh a vândut un singur tablou pe timpul vieții lui. Și acesta surorii lui, pe un preț infim. Asta nu l-a oprit, însă, să picteze peste 800 de tablouri.

► În 1954, Jimmy Denny, managerul lui Grand Ole Opry, l-a concediat pe Elvis Presley după un singur concert. I-a spus: „Nu vei ajunge nicăieri, fiule. Mai bine te-ai întoarce la condus camioane."

► Beethoven a fost considerat de către profesorii săi fără nicio șansă ca și compozitor. Nu i-a ascultat însă, și a compus 5 dintre simfoniile sale fiind complet surd.

► Albert Einstein nu a vorbit până la 4 ani și nu a citit până la 7. Una din profesoare l-a descris ca fiind „încet la minte, nesociabil și pierdut pentru totdeauna în vise prosteşti". A fost exmatriculat de la scoală și a pierdut admiterea la Politehnica de la Zürich. Totuși, a învățat să vorbească, să citească și chiar să facă puțină matematică, nu?

► Michael Jordan și Bob Cousy au fost dați afară din echipa de baschet a liceului. Jordan spunea: „Am eșuat de nenumărate ori în viață. De aceea am reușit."

► Winston Churchill a rămas repetent când era pe clasa a 6-a. De fiecare dată când a candidat a fost înfrânt, până când a împlinit 62 de ani și a devenit prim-ministru.

El a scris mai târziu: „Never give in, never give in, never, never, never, never - in nothing, great or small, large or petty - never give in except to convictions of honor and good sense. Never, Never, Never, Never give up."

► Charles Darwin a renunțat la cariera în medicină și i-a fost spus, de către tatăl său: „Nu-ți pasă de nimic în afară de prins câini și șobolani. „În biografia lui, Darwin a scris: „Am fost considerat de tatăl meu și de toți profesorii ca un băiat foarte obișnuit, de fapt chiar mai jos decât standardul mediu de inteligență."

Cu siguranță, a evoluat!

► Profesorii lui Thomas Edison spuneau despre el că e „prea prost ca să învețe ceva". A fost concediat de la primele două joburi ale sale, fiind considerat neproductiv. Ca inventator, a făcut 1000 de invenții lipsite de succes, înainte de a reuși să inventeze becul. Întrebat de un reporter cum s-a simțit să eșueze de 1000 de ori, Edison a spus: „Nu am eșuat de 1000 de ori. Becul a fost o invenție cu 1000 de pași."

► Walt Disney a fost concediat de editorul unui ziar pe motiv că nu are imaginație și idei bune. A dat faliment de mai multe ori până să construiască Disney Land-ul. Dealtfel, propunerea parcului a fost refuzată pe motiv că nu ar atrage pe nimeni.

► La 21 de ani, actritei franceze Jeanne Moreau i s-a spus de către un director de casting că are capul prea curbat, că nu e destul de frumoasă și că nu e îndeajuns de fotogenică pentru a face un film. A respirat adânc și și-a zis: „În regulă. Atunci cred că trebuie să fac totul în felul meu". După ce a făcut 100 de filme, în 1997 a primit premiul Academiei Europene de Film pentru Realizările de-a lungul Activității.

► Charlie Chaplin a fost inițial refuzat de către studiourile din Hollywood, pantonima sa fiind considerată un nonsens.

► Profesoara lui Enrico Caruso i-a spus acestuia că n-are voce și că nu poate să cânte deloc. Părinții voiau ca el să devină inginer.

Paradoxisme medicale

• Doctorul mi-a dat şase luni de trăit, dar când a văzut că nu pot să-i plătesc onorariul, mi-a mai dat şase.

– Walter Matthau

• Mă duc la Boston să-mi văd doctorul. E un om foarte bolnav.

– Fred Allen

• După o anumită vârstă, dacă nu te dor toate alea când te trezeşti, înseamnă c-ai murit.

– Mark Twain

• Moartea naturală survine când mori singur, fără ajutorul unui medic.

– Mark Twain

• Din toată suflarea omenească, medicii sunt cei mai fericiţi; lumea le trâmbiţează izbânzile, pământul le acoperă greşelile.

– Francis Quarles

• Singura diferenţă dintre medici şi avocaţi este că avocaţii doar te jefuiesc, pe când medicii te jefuiesc şi te mai şi omoară.

– A. P. Cehov

• Când medicii din Los Angeles au intrat în grevă în 1976, rata mortalității din oraș a scăzut cu 18%.

– Ross Bergman

• Operația a fost un succes deplin, dar pacientul a murit din altă cauză.

– John Chiene

• Medicii cred că mulți pacienți care pur și simplu au plecat dezamăgiți înainte să intre la consult – sau după prima consultație și n-au mai revenit –, au reușit să se vindece!

– Don Herold

• Vai de medicul care nu poate prescrie un tratament costisitor unui pacient bogat.

– Sydney Tremayne

• În Govan, dacă o parte a corpului nu se înnegrește și nu cade, se consideră că e de prost gust să-l deranjezi pe medic.

– Rab C. Nesbitt

• Cum se face că poți să descifrezi întotdeauna nota de plată a medicului, dar niciodată rețeta?

– Finley Peter Dunne

• Fiecare om care se simte bine e de fapt un bolnav care se neglijează.

– Jules Romains

• Fluierul piciorului este un dispozitiv de găsire a mobilierului pe întuneric.

– Colin Bowles

• Caria e acel mic orificiu dintr-o măsea a copilului tău pentru a cărei umplere e nevoie de foarte mulți dolari.

– Bill Dodds

• Leacul sigur pentru o durere de măsea e să gâdili copita unui măgar.

– Ken Alstad

• Alaltăieri m-am suit pe un cântar electronic care-ți tipărește greutatea pe un cartonaș. Când a ieșit cartonașul, pe el scria: „Reveniți peste 10 minute – singur".

– Jackie Gleason

• Întâi o rog pe martoră să-și declare vârsta, după care va fi pusă să jure ca spune numai și numai adevărul.

– Norton Plasset

• Natura vindecă, iar medicul încasează onorariul.

– Benjamin Franklin

Paradoxismul religiei

Cel mai mare OM din istorie, Iisus, n-a avut servitori, și totuși i se spunea Stăpân.

N-a avut diplomă, și totuși i se spunea Învățător.

N-a avut medicamente, și totuși i se spunea Vindecător. N-a avut armata, și totuși se temeau de EL.

N-a câștigat nici un razboi, și totuși a cucerit lumea.

N-a comis nicio crimă, și totuși l-au răstignit. A fost înmormântat, și totuși trăiește și azi.

Humans and more (than) humans – Paradoxist Settings

ADAM LEIGH
CANN
SGT
US MARINE CORPS
JAN 25 1982
JAN 5 2006
BSM WV
PURPLE HEART
OPERATION
IRAQI FREEDOM
K-9

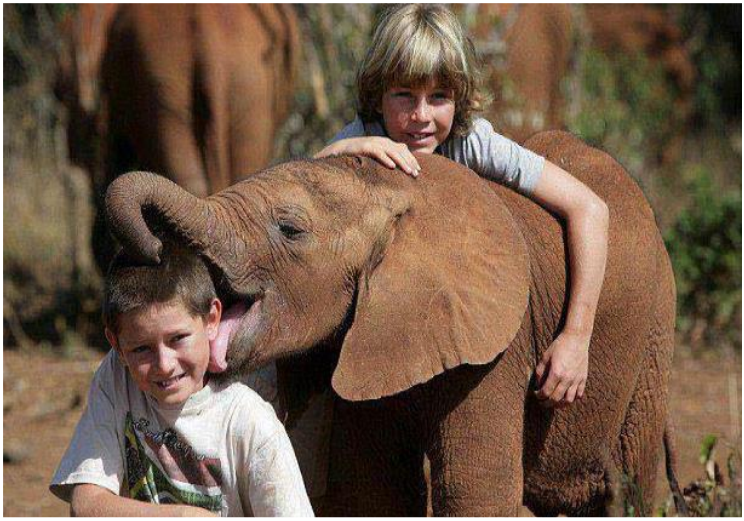

Contributors by country:

Romania

Elena Agiu-Neacșu, Adrian Botez, Octavia-Ana Blaga, Florina Camelita, Liviu-Florian Jianu, Constantin Manea, Tudor Mihălcescu, Janet Nică, Gh. Niculescu-Uricani, Ion Părăianu, Ioan Crăciun Petrișan, Andrei Pogány, Vasile Ponea, Panait Popescu, Gheorghe Săvoiu, Păstorel Teodoreanu, Elena Trifan, Andrușa R. Vătuiu;

Moldova

Nicolae Rusu;

Germany

Emil Banciu, D. F. Samarescu;

India

B. Venkateswara Rao;

Canada

Ion Segărceanu;

USA

Florentin Smarandache, Connor Wood.

{Folklore}.

Texts in Romanian, English, German, Russian, French, Korean... and Mathematics!

ISBN 978-1-59973-549-8

9 781599 735498 >